

Giới thiệu Hai Cực

Đâu mới là con người thật của cô. Một Adrena lãnh khốc, vô tâm, u ám hay Lam Hy lạc quan trong sáng.

Bên cạnh một thiên thần ngây thơ trong sáng còn tồn tại một con ác quỷ, đúng là hai cực. Bởi vì quá khứ hận thù mười mấy năm trước đã khiến cô không còn là cô.

Liệu còn ai có thể mang lại ánh sáng, khiến cô trở lại như thuở ban đầu?

----Đoạn ngắn 1 trong truyện ngôn tình sắc -----

Hai người đứng đối diện nhau, bốn mắt nhìn nhau không ai nhúc nhích. Hắn giờ mới thấy rõ đôi mắt tựa đá quý màu xanh lục, trong suốt vô hồn như ẩn dấu rất nhiều bí mật không ai có thể chạm vào.

"Kim quy của mọi cô gái?" – giọng cô trầm trầm gọi cảm nhưng tràn đầy chế nhạo.

Vừa nghe thấy lời cô nói, hắn liền co rút khoé miệng

----Đoạn ngắn 2 trong truyện online hay -----

Cô quàng tay qua cổ anh “Làm Bạch mã hoàng tử của riêng một mình tôi!”

Một thứ gì đó vô cùng mát lạnh đặt lên môi anh, nhiệt độ ấy làm anh nghĩ mình đang bị một ma cà rồng khi dễ.

----Đoạn ngắn 3 tựa như tác phẩm Cô ngốc biết yêu-----

Cô định bước về phòng thì bị một bàn tay kéo lại, ép cô vào tường.

“Rốt cuộc cô là ai?”

Hai thân cận kề nhau, ánh mắt cả hai đều lẩn hình bóng của nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Âm Mưu Tranh Đoạt Quyền Lực

Thành phố Milan, Italia.

Ánh đèn mờ ảo chớp nhoáng đa màu, tiếng nhạc mãnh liệt đập vào lòng người trong một vũ trường xa hoa. Mọi người điên cuồng theo điệu nhạc chỉ trừ một cô gái ngồi một mình ở quầy bar, “Flaming cocktail”

Bartender mái tóc dài màu vàng nhìn cô gái mái tóc dài đỏ rực đáng người là lướt, làn da trắng bạch ngọc, đôi mắt xanh lục không một tia cảm xúc một thân màu đen như hoà mình vào bóng tối, cô hồ hững nhìn xung quanh.

Bartender gặp rất nhiều loại công tử tiểu thư ăn chơi đua đòi học làm người lớn nhưng cô gái này thật không giống đám thanh niên ăn chơi ấy, lịch sự hỏi “Tiểu thư đã đủ 18 chưa? Flaming loại này rất nặng đô đấy”

Cô quay sang chớp chớp mắt, tay đùa nghịch lọn tóc, âm thanh có chút trầm, “21 đủ cho 1 ly Flaming” - không giống giọng nói ngọt ngào, thanh thoát, lạnh lạnh của đa số tiểu thư, mang đầy từ tính quyến rũ lạ kỳ.

Bartender cũng không hỏi thêm, lập tức làm cho cô một ly rượu cocktail. Màu như lửa, tầng trên còn ánh lửa cháy. Bàn tay nàng mân mê, móng tay sơn đỏ đào một vòng quanh thân ly, tao nhã cầm lên.

Hình ảnh tinh tế xinh đẹp ấy khiến một đám nam nhân đang sờ soạn ôm hôn nữ nhân chú ý tới, “Đại ca, con bé kia xinh phết”

Gã đại ca rít một hơi, ánh mắt như sói săn mồi, vút tàn thuốc xuống, đẩy hai cô em xinh đẹp đang dán trên người tiến tới chỗ cô, hắn đặt tay xuống bàn nghiêng người ngồi xuống “Cô em xinh đẹp theo anh, anh thưởng cho em”.

Nàng không thèm quay đầu nhìn, đôi môi đỏ mọng vẫn nhâm nhi ly rượu, mãi sau mới cô một từ nhẹ nhàng bay ra “Cút”

Đại ca vạm vỡ ngoài 30 nộ khí quát “Bitch! Hôm nay mày phải theo tao”.

Tên đại ca vron tay định nắm lấy cánh tay trắng nõn mịn màng của cô, chưa kịp nắm lấy tay bỗng lòng thòng không điều khiển được kèm một tiếng thét vang lán át tiếng nhạc.

Mọi người khựng lại quay sang nhìn, đám đàn em cảm thấy không thích hợp liền tiến lên, cầm lấy tay đại ca, một vết thương mảnh chảy ra vài giọt máu, trong giống như bị móng tay cào. Có đàn em muốn cười, chẳng qua chỉ là một vết cào đại ca lại làm quá lên

Tên đại ca nắm lấy bàn tay bị thương mặt méo mó điên cuồng hét lên “Chết tiệt con bitch đó làm tay tao bị liệt rồi, bắt nó lại!”

Bàn tay thon dài đặt một tờ tiền trước mặt Bartender “Không cần trả tiền dư”

Cô ung dung cầm túi xách bước ra, bàn tay tung nhẹ mái tóc bồng bênh như lửa, ánh mắt tĩnh như nước, chẳng có chút sợ sệt nào hiện diện trong đôi mắt ấy,

“Hoa càng đẹp càng độc. Loại đàn ông không biết dịu dàng với phụ nữ, hừ! Liệt một tay có là gì! Muốn gây sự sao?”

Đây là vũ trường phức hợp nhiều loại hình giải trí lớn nhất xa hoa nhất thành phố, đám bảo vệ ở đây toàn thứ dữ, địa bàn của tổ chức Mafia lớn nhất nước Ý, Demone.

Một đàn em kéo đại ca lại thì thầm “Đại ca đừng gây chuyện ở đây. Chúng ta theo dõi ả tới nơi vắng xử lý ả không muộn”

Tên đại ca trán nổi gân xanh, trước khi bỏ đi còn không quên quăng một câu đầy thịnh nộ, “Mày đợi đó!”

Cô cười nhạt bước đến nơi cách âm với tiếng nhạc xập xình, móc điện thoại ra, đầu dây bên kia truyền tới giọng nam “Tiểu thư, đám cáo già đã bắt đầu hành động”

Cô nhếch nụ cười nửa tà nửa giễu cợt “Cuối cùng đám đó cũng không nhịn được. Đồ chơi chuẩn bị đủ chưa?”

“Tất cả chỉ còn lệnh của tiểu thư!”

“Tốt. Đêm nay đám cáo đó mừng lễ tại đây. Đã cài người vào chưa?” – âm thanh cô đầy thâm trầm

“Trong có 5 người tinh nhuệ nhất của ta. Xung quanh khách sạn đã bao vây” - đầu dây bên kia báo cáo.

Bàn tay cô tiếp tục bấm số, “Anh hai kế hoạch đã sẵn sàng. Ngày hôm nay tổ chức Mafia lớn nhất nước Demone nhất định phải đổi chủ!”

Bên kia có chút trầm ngâm “Adrena. Dẫu sao họ cũng là họ hàng chúng ta, kể cả cha em cũng không muốn bỏ qua sao?”

Cô bật cười mỉa mai “Sao? Anh mù lòng? Đừng quên mẹ cùng đứa em gái 7 tháng chưa kịp chào đời vì ai mà chết! Vì ai em trở thành thứ người không ra người! Ryan! Nếu anh lòng dạ đàn bà. Thì em không ngại lên cầm quyền”

Giọng nói cô có chút điên cuồng cùng hận ý, “Cơ mà em cũng không tàn nhẫn đến mức giết chết dòng họ mình, không phải họ mê quyền lực lắm sao? Em muốn chúng cảm nhận cảm giác mất tất cả!”

Cô tắt điện thoại tựa lưng vào tường ngược nhìn ánh đèn trần nhà xa hoa, thì thầm “Mẹ, em gái, những kẻ thiếu nợ chúng ta, Adrena thế sẽ đòi lại, khiến bọn chúng sống không bằng chết”

--- ----- ---

Trong căn phòng rộng rãi bài trí hết sức tỉ mỉ tinh tế, một đám người áo đen đeo kính đứng bảo vệ đám trưởng lão cũng chủ nhân Demone hiện tại, “Ha ha, tổ chức chúng ta nhờ chú em mà càng ngày càng phát triển rộng, ta kính chúc một ly”.

Nam nhân gần 50 tuổi, nếu như còn trẻ tuyệt đối là một mỹ nam lai dòng máu pháp ý nhưng giờ khuôn mặt đầy tang thương mệt mỏi, không nói bất kì lời nào, cầm ly rượu uống.

Một ông dáng người mập mạp bụng phệ, “Willam! Đã qua 11 năm chú vẫn không chịu tái giá sao? Tiểu thư bên tổ chức hắc đạo Hạ gia vẫn đang chờ chú đấy! Mấy năm nay biết bao người của ta chết trong tay chúng. Gây khó dễ vận chuyển hàng của chúng ta”

“Thì đã sao? Thứ đàn bà như ả ta, chỉ khiến ta thấy ghê tởm! Đừng bao giờ nhắc lại chuyện này trước mặt ta lần nữa!” - Willam nhăn mày như nhớ tới một con ruồi ghê tởm.

“Willam, cậu ngồi vị trí này đã lâu rồi, đã đến lúc nhường cho kẻ khác” - người đàn ông mập mạp bỗng nở nụ cười gian xảo.

Ly rượu rơi, màu đỏ chảy lênh láng trên bàn, Willam chống tay vào ghế tức giận nhìn “Các người đã bỏ gì vào rượu? Các người muốn phản bội ta sao?”

Ông già tóc bạc trắng bộ com-lê chín chu, vỗ tay “Bao năm qua chú em làm rất tốt, nhưng chúng ta muốn mở rộng sang phương Đông. Điều kiện thuận

lợi để làm ăn là chú em phải cưới tiểu thư Hạ gia, còn không phải diệt chú em. Chú em thông cảm, hãy hi sinh vì sự phát triển của tổ chức”

“Ha ha. Hi sinh vì tổ chức, những lời này nực cười làm sao. Các người khao khát ngồi chiếc ghế này lâu rồi nhưng không có cơ thuyết phục mà thôi”

“Ha ha! Phải thì đã sao? Ai sẽ tin? Chỉ cần ta nói người bạo bệnh qua đời, ai dám không tin? Sau đó ta sẽ giải quyết thẳng oắt con một mình làm chủ Demone!” ông ta chỉ cần nghĩ mình trở thành thủ lĩnh liền trở lên hưng phấn, cười đầy điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Phá Hủy Âm Mưu

Một bóng người màu đen rảo bước, mang mặt nạ phòng độc, tay cầm điện thoại “Tung khí mê”.

Ngay lập tức từ khe dẫn khí liền xuất hiện một đám khói trắng. Vũ trường chỉ còn lại tiếng nhạc, người người nằm la liệt trên sàn.

Thuốc đã dần ngấm vào người, ông Willam mất càng mờ dần, tự nở nụ cười mỉa mai, tự gây nghiệt không thể sống.

Con cái hận ông, thằng con lớn không tỏ rõ thái độ chỉ một mảnh lạnh lùng, đứa con gái du học Mỹ không bao giờ quay về thăm ông một lần, 11 năm Chỉ nhìn qua những tấm ảnh thuộc hạ gửi về.

15 tuổi con gái ông đậu MIT ngành IT học bổng toàn phần. Cô không bao giờ nhận ông, dù ông đã đến thăm, con bé im lặng lướt qua ánh mắt như người xa lạ.

18 tuổi tốt nghiệp mời người thân tới dự, con bé chỉ mời thằng con Ryan còn thằng thừng tuyên bố mình là trẻ mồ côi cha mẹ một tay anh trai nuôi lớn thành tài. Sau đó liền tham gia tập huấn quân đội đến giờ vẫn không có tin tức.

Cửa bỗng mở ra, một bóng người cao lớn khuôn mặt con lai đẹp tuyệt ti lệ hoàn mỹ, mái tóc ánh kim, lớp áo sơ mi trắng armani, khoác áo vét đen bên ngoài, ánh mắt đảo vòng quanh phòng “Các chủ định làm gì cha tôi?”

“Ryan. Cha cậu say rượu thôi mà, có vấn đề gì” - Lão già chống ché

Ryan ánh mắt ra hiệu, thủ hạ liền đóng cửa đứng thủ. Ryan từng bước vững chãi đi đến gần ông Willam, “Sao cha không tái giá? Tính ở vậy suốt đời và cho rằng đó là chuộc tội? Hối hận sao?”

“Phải! Ta hối hận! Nếu thời gian có thể quay lại ta sẽ trân trọng mẹ con” – giọng ông nghẹn ngào, đôi mắt đỏ hoe.

“Hừ! Hối hận thì đã sao? Sự chơi bời phóng túng của ông hại mẹ tôi, em tôi! Hại cả tôi!” – Một giọng nữ bén nhọn vang lên, đôi mắt đầy hận thù.

Willam tuy không được tinh táo nhưng liền thấy khuôn mặt giống người vợ đã mất, đôi mắt hận thù nhìn ông, cảm giác như nhìn vợ hận, thất vọng. “Adrena! Con đến thăm ta lần cuối sao?”

“Hừ! Ông chết quá dễ dãi, người đâu tiêm thuốc giải cho ông ta” - Cô không hề có chút tình cảm ra lệnh

Ông lão tóc trắng liền quát lên “Ở đây có người của ta, hai đứa tiểu bối các người gan dám bước vào. Người đâu chặn bọn nó lại”

Một đám người tiến lên vài bước liền nghe tiếng súng nổ “đoàng đoàng”.

Ryan ngồi xuống sofa, hai chân vắt chéo, thong thả nhìn đám người kia tự như nhìn một đám chuột không hơn không kém “Đám người của bọn ông đều đã ngã hết rồi”.

5 người mới vừa rồi thủ hộ ông liền chia súng vào. Một thủ hạ tiến tới tiêm thuốc giải độc cho ông Willam.

Ryan nhìn đám người vừa nãy đắc ý, ngạo mạn khinh thường giờ đã co ro trước nòng súng, bọn nó lên tiếng “Ryan, chuyện này tất cả là do Marthew chủ mưu, bọn ta đều bị ép buộc. Cùng là người một nhà, chẳng lẽ cháu muốn tàn sát lẫn nhau?”

“Phải. Phải đó!”, mọi người đều lên tiếng phụ họa, cầu cho sự sống của chính mình.

Họ giờ mới nhận ra người trẻ tuổi trước mắt mà họ đã từng khinh thường, không coi trọng đã trở nên đáng sợ, khó kiểm soát đến mức nào.

“Dòng họ Louis nhiều như thế, tàn sát vài kẻ không biết điều có thấm gì?”

Ryan cảm hồ sơ thù hạ đưa “Những kẻ không tham dự ngày hôm nay khá may mắn thoát nạn. Nếu bọn họ biết điều ngồi trên ghế. Còn các nguoi, 5 kẻ hết 3 kẻ tham gia vụ bắt cóc 11 năm trước, còn lại hợp tác với kẻ thù để chủ nhân Demone đổi người”

Willam dần trở lại bình thường vừa nghe tin liền chấn kinh “Con nói cái gì?!”

Ryan lạnh lùng nói “Xem ra 11 năm trước cho tới tận bây giờ ông vẫn là kẻ mù. Có thể biết phu nhân cùng tiểu thư nhà Louis đi đâu, thiết kế dàn dựng bắt cóc tí mỉ, không phải người thân phản bội thì là ai? Phải không Mr. Marthew?”

“Cháu nói gì? Ta nghe không hiểu?” - ông ta dù hoảng sợ trong lòng nhưng cố gắng tỏ vẻ bình tĩnh.

“Marthew, ông là kẻ thông minh ắt không đợi tôi nhắc lần 2. Mấy năm nay tôi đã thu thập đủ chứng cứ và cả tổ chức này. Các người thật đáng ghê tởm!” – Ánh mắt hơi lướt qua nhìn biểu cảm của Adrena.

“Hừ. Cho dù đúng thì sao? Á đàn bà đó mang lại gì cho tổ chức chúng ta, có ả thì việc mở rộng vẫn đậm chân tại chỗ. Ta vì tổ chức mà suy nghĩ mà thôi”

Adrena cười như không cười, ánh mắt thản nhiên như thường, “Tôi cho ông xem một đoạn video”

Adrena nâng điện thoại lên, hình ảnh hiện ra phát lên âm thanh “Ha ha! Phải thì đã sao? Ai sẽ tin? Chỉ cần ta nói nguoi bạo bệnh qua đời, ai dám không tin? Sau đó ta sẽ giải quyết thẳng oắt con một mình làm chủ Demone!”

Hắn giờ tay định bắt lấy điện thoại đã bị cô nắm lại, “Kết minh với kẻ thù giết hại người mình nhằm tạo áp lực gây bất mãn giữa thù hạ cùng chủ, bản thân mình sau đó thành chúa cứu tổ chức. Đủ hoang tưởng! Đủ kiên nhẫn! Ngưỡng mộ. Một âm mưu đã được dàn dựng từ nhiều năm, đáng tiếc đã bị bọn ta phá nát”

Cô lấy một khẩu súng trong túi xách chia vào Marthew, ông ta run rẩy nhưng vẫn cố nói “Adrena. Súng không phải đồ chơi đâu, cháu không nên...”

“Pằng!”

“A!” một tiếng thét vang lên, Marthew ngã xuống đất, máu chảy thấm tẩm nhưng ló sần. Adrena sắc mặt không đổi, “Chẳng qua tôi bắn vào chân ông, đàn ông chảy một tí máu nhảm nhò gì”

Willam lên tiếng “Adrena! Con đừng làm vậy, chuyện máu tanh không phù hợp với thiếu nữ như con!”

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Trở Về Quê Ngoại

Cô ngửa đầu điên cuồng cười “Ông Willam! Ông hiểu con ông bao nhiêu chứ?! Ông yêu mẹ tôi bao nhiêu chứ? Mẹ tôi vì ông mà bị gia đình từ, một thân tình nguyện chạy theo ông đến đất khách xa lạ, suốt ngày tù túng trong nhà, chăm chồng nuôi con. Ông ban đầu còn quan tâm sau đó thì cũng viện cớ bận việc!”

Vì tức giận mà cô thở dốc, ánh mắt đầy chế giễu khinh thường

"Cũng phải thôi. 14 năm sống chung chắc đã chán lắm rồi! Một phụ nữ đã ngoài 30 nào trẻ đẹp bằng tiểu thư mới tốt nghiệp đại học nhỉ? Mẹ mang thai vài tháng ông đã không kiểm lòng nhào vào lòng tình nhân! Hậu quả chỉ là 2 mạng người còn con không giá trị, cái giá này thật rẻ mạt, phải không? Tôi thấy ông thật lạ, lúc không còn bị ai ràng buộc, sao không rước thiếu nữ như hoa ấy về? Để nàng ta chờ đợi trong vô vọng thành một bà già không ai cưới?"

Sắc mặt ông càng ngày càng trắng xanh.

Nàng mỉa mai “Chẳng lẽ cái này gọi là mất rồi mới biết quý trọng? Ngài Willam đáng kính, chúng tôi nào dám ngăn cản ngài đi tìm tình yêu mới. Ngài đây là đang diễn trò cho ai xem?”

“Đủ rồi Adrena!” – Ryan lên tiếng ngăn cản “Anh sai người đưa em về, chuyện sau anh giải quyết!”

Nàng chỉ đám nguoi kia “Em muốn bọn chúng sống không bằng chết!” rồi hất tóc sải bước đi ra.

Nàng định bước tới chiếc Limousine, bỗng thấy đám nguoi lấp ló, cô cười lạnh, “Lôi đám đó tới đây”

Đám nguoi áo đen lập tức bao vây lôi đám quấy rối ban nãy khiến bọn chúng chật vật quỳ trước mặt cô, “Nếu các nguoi biết điều thì đêm nay được

sống. Đáng tiếc.... Chật chặt”

“Tiểu thư xin tha mạng! Chúng tôi tuyệt đối.... Pằng pằng..”

Một tràng tiếng súng vang lên, sau đó mọi thứ tĩnh lặng...

Ung dung bước vào xe, rót một ly rượu thưởng thức, âm nhạc du dương quanh quẩn trong xe, “Jack, chuyện sắp xếp vào đại học bên kia thế nào?”

“Thưa tiểu thư, đã sắp xếp ổn thoả”

“Đặt vé cho ta!”

“Vâng” - thủ hạ liền lập tức gọi điện thoại sắp xếp

Cô thì thầm bằng giọng nói quái gở đầy âm u “Giờ sẽ tới Hạ gia”

--- ----- DÒNG HỒI ỨC -----

Biệt thự xa hoa, một nữ nhân dù ngoài 30 nhưng vẫn xinh đẹp như đôi mươi đáng tiếc đôi mắt quá mức u buồn, “Mẹ! Sao mẹ buồn? Ai ức hiếp mẹ sao?”

Người phụ nữ dịu dàng ôm đứa con gái nhỏ, “Không có gì. Mẹ chỉ là nhớ ông ngoại cùng các cậu con thôi”

“Mẹ! Gia đình ngoại như thế nào?” – cô bé mái tóc đen, đôi mắt xanh lục, to tròn ngây ngô lộ rõ vẻ đầy tò mò

Bà lấy ra một cuốn album chứa những tấm ảnh khá cũ kỹ

“Ông ngoại con là giáo sư rất nổi tiếng, bác con là quân nhân đầu đội trời chân đạp đất, cậu theo nghề giáo như ông ngoại”

“Mẹ nhớ người thân thì chúng ta cùng đi thăm”

Đôi mắt bà đầy u sầu, “Mẹ không thể, ông ngoại không muốn nhìn mặt mẹ”

“Tại sao?” cô bé nghiêng đôi nheo mắt khó nghĩ hỏi

Bà chỉ thờ dài im lặng nhìn khoảng không...

“Mẹ! Mẹ!” – 1 cô bé khoảng 10 tuổi tay, áo đều dính máu, khuôn mặt đầy hoảng sợ.

“Hy hy. Hứa với mẹ con sẽ sống thật vui vẻ, chăm sóc chính mình dù mẹ không thể ở bên cạnh con...” bà yếu ớt cố vươn tay chạm vào khuôn mặt bé bỏng của con mình

“Mẹ mong con về quê ngoại, nếu gặp gia gia cùng cậu, con giúp mẹ gửi lời xin lỗi và chăm sóc họ thay mẹ...” giọng của bà càng ngày càng yếu ớt dần...

Bàn tay đang vuốt ve mặt cô bé liền chạm đất, “Mẹ! Mẹ! Con hứa với mẹ! Mẹ mau tỉnh lại đi! Con sợ...” cô bé méo mếu vừa khóc vừa la

Cô bừng tỉnh trong đêm tối, đôi mắt tròn to, toàn thân đầm mồ hôi, thở dốc, thều thào “Lúc đó con vẫn còn muốn hỏi... mẹ có hối hận khi yêu cha?”

Ánh mắt nhìn vào khoảng tối một lúc lâu rồi đóng lại, thiếp đi.

--- -----

“Jack, Mike tôi hy vọng hai cậu sẽ bảo vệ tốt con bé. Tuyệt đối không để xảy ra chuyện ngoài ý muốn”

Ryan hướng mắt đến một nữ nhân xinh đẹp “Tôi bận rộn xây dựng tập đoàn thương mại không có thời gian chăm sóc nó. Cô sẽ ở bên chăm sóc nó thay tôi”

“Thuộc hạ đã rõ” – Cô gái nhàn nhạt lên tiếng

--- -----

Tại sân bay, một cô gái tóc bím hai bên, đeo mắt kính nobita, mái tóc đen, đôi mắt đen láy, mặt áo kiểu hàn quốc, miệng thì thầm lời bài hát đang hot, tay đẩy vali.

Cô thấy người quen liền lon ton chạy đến giọng lạnh lạnh thánh thót “Chị Tuyệt! Sao chị lại ở đây?”

“Hy Hy. Anh trai lo lắng em lần đầu tiên đi đến nơi xa lạ không quen, không có ai chăm sóc nên muốn chị đi cùng em” – Cô gái nở nụ cười đầm ấm

“Ồ” – Lam Hy mắt miệng mở to, miệng có thể nhét trứng gà, lát sau nhìn xuống sàn chu môi phụng phịu, dậm chân “Làm như người ta là con nít vậy!”

Lam Tuyết trẻ mồ côi suýt bị cường bức may mắn gặp được ông chủ Ryan giúp, thuận mắt đào tạo thành nữ vệ sĩ cùng bảo mẫu cho Hy Hy.

Cô cười trước hành động trẻ con đó “Đi thôi. Dù sao nơi đó chị rất rành, có hướng dẫn viên du lịch miễn phí còn không chịu sao”

Sau đó xuất hiện hai chàng vệ sĩ mang nét phương Đông, rất men lì lên tiếng “Tiểu thư để tôi xách vali giùm người!”

Lam Hy đảo một vòng, khẽ hừ “Ông anh đáng ghét! Đây phải gọi là giám sát thì đúng hơn!”

“Tiểu thư, ông chủ chỉ là lo lắng cho người nên...” - Mike nịnh nọt

“Nên nên cái gì! Xuất hiện từ nơi nào thì biến về chỗ đó!” Lam Hy không thèm quăng sắc mặt tốt.

Mike, Jack, Tuyết 6 mắt nhìn nhau, cuối cùng Mike loé lên tia giả hoạt, không quản hình tượng

“Ông nội, ông ngoại, bà nội, bà ngoại, cha mẹ con cháu bất hiếu, bất tài không thể phụng dưỡng. Một mình trụ cột chèo chống cả nhà nay bị đuổi việc biết lấy gì sống qua ngày? Trời ơi thật hên là tôi chưa cưới vợ sinh con, nếu không sau này họ chỉ có....uhm uhm...”

Hy Hy bạo phát mất kiên nhẫn liền lấy hoa quả trong túi con gấu cô đang đeo, nhét vô miệng Mike.

2 người kia nhìn thứ trong miệng Mike liền bật cười, Mike đen mặt “Tiểu thư! Sao ngài nhét chuối vào miệng tôi?”

Jack càng cười ngặt nghẽo hơn, Hy Hy ngây thơ nhún vai, “Thuận tay, nắm trái nào đầu tiên thì nhét trái đó” xong ngoảnh mặt bỏ đi “Ngẫm lại có hai người tự nguyện làm trâu làm ngựa cũng được. Còn không mau xách đồ cho ta?”

Jack vỗ vai bạn cảm thán “Tôi cảm thấy người nào cũng khó chơi như nhau thôi. Chúng ta phải linh hoạt thiên biến vạn hoá”

Mike ủ rũ xoa miệng “Cứ như là ông đây là Tôn Ngộ Không, 72 phép thần thông à?”

Lam Hy lần đầu tiên được đặt chân tới đất nước, có chút xa lạ ngỡ ngàng và tò mò. Đôi mắt cô dao dác nhìn xung quanh, trầm trồ, “Có nhiều người nhìn thật giống ta!”

“Tiểu thư có xe đang chờ chúng ta” - Jack tựa như vị quân gia lên tiếng

Hy Hy quay sang chống nạnh nói “Tôi có các điều kiện sau. Thứ nhất có thể gọi là Lam Hy, Hy Hy, em nhưng không được gọi tiểu thư, ngài người gì hết! Thứ 2, tôi là boss! Mệnh lệnh của tôi là lớn nhất dù đúng hay sai một khi đã yêu cầu tuyệt không trái lệnh.

Thứ 3, không tiếp tiếp viên hai mang, chọn một là người của tôi, hai là người của

anh tôi! À mà tiện thể tuy là làm người của tôi nhưng mà muốn lãnh lương tôi mà tìm anh trai tôi ấy, tôi nghèo lắm

Thứ 4, điều kiện tùy vào hoàn cảnh phát sinh mà tăng thêm hay giữ nguyên. Chấm hết!”

Hai người đàn ông về mặt đau khổ, chấp nhận điều kiện bất bình đẳng, ai bảo tiểu thư là boss. Tuyết bất đắc dĩ lắc đầu cười trừ.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Một Nơi Mới

“Oa. Sao nơi này to quá vậy?” – Hy Hy đứng trước cửa biệt thự nhìn sân vườn xung quanh

“Hy Hy đáng yêu như công chúa, công chúa không phải nên sống trong toà lâu đài sao?”

Mike lên tiếng dụ dỗ nhưng đổi lại là ánh nhìn đầy khinh bỉ của cô

“Minh à! Bao nhiêu tuổi rồi mà còn nói chuyện ngây thơ như vậy?”

Mike đứng hình, Lam Hy tiếp tục lên tiếng “Một sinh viên mồ côi cha mẹ, thân cô thế cô. Tôi đang làm một thiếu nữ nghèo học giỏi, vậy mà có nguyên biệt thự chà bá ai tin? Bọn họ không lôi đầu tôi ra mổ xẻ tôi làm con mồi người đấy!”

Jack giờ tay “Cho anh phát biểu ý kiến tại sao phải làm sinh viên nghèo?”

Khinh bỉ tiếp “Chả lẽ khoe với thiên hạ: Tuy rằng mình mồ côi cha mẹ nhưng anh mình là đại ca xã hội đen chuyên buôn bán bất hợp pháp, căn biệt thự này chỉ là hạt cát?”

Lam Tuyết lên tiếng “Hay chúng ta đóng giả, một nhà ba anh em, cha mẹ ở nước ngoài. Hy Hy đóng giả làm người giúp việc ăn nhờ ở đậu?”

“Ồ! Em liên tưởng đến một kịch bản rất cầu huyết. Hy Hy đáng thương nên được cha mẹ cậu chủ mang về, ban đầu hai người rất chán ghét cô, tìm mọi cách hành hạ để đá cô ra khỏi nhà nhưng dần biến thành cuộc tranh giành tình yêu giữa 2 hoàng tử và lọ lem” – Lam Hy chớp chớp mắt hưng phấn nói.

Jack cùng Tuyết nhìn trời thờ dài, Mike cúi xuống đất nhìn giun cùng kiến. Có mà hoàng tử bị lọ lem hành hạ tới chết.

Cuối cùng, Hy Hy cũng đóng giả làm người giúp việc nhưng ở một nhà ít phòng hơn, khu vườn cũng không bao la cây cỏ như căn đầu. Lam Hy cả ngày hôm nay mệt mỏi ăn xong lăn ra ngủ sớm

--- -----

“Jack! Đã tìm hiểu một nhà họ Hạ?” – âm thanh trầm trầm vang lên từ phía cầu thang

“Tiểu thư! Đã tìm hiểu xong. Thế lực họ Hạ hắc bạch đều có toàn quốc. 6 xí nghiệp. 2 công ty lớn có mười mấy công ty nhỏ dưới trướng. 1 bang Hạ Long”

Cô nhắm mắt khoanh tay tựa vào sofa “Nhà họ Hạ quyền lực nhất?”

“Không. Trên nhà họ Hạ có 2 nhà, Hiên Viên, Đông Phương. Hiên Viên, Đông Phương thế gia chính trị quân sự thương mại, ngang Hạ gia có Bạch gia, người ông đã qua đời cũng là đại tướng, con cháu theo hướng kinh doanh, dường như có quan hệ với băng mafia, có thể gần ngang bằng của chúng ta”

“Ngoài ra, còn có gia đình ngoại tiểu thư. Lam gia có quan hệ thân với Bạch gia, bác tiểu thư trong quân đội phẩm hàm cao, có uy vọng. Người cậu có tiếng trong giới học thuật. Tiểu thư còn có anh chị họ, 1 người trong quân đội, 2 người khác cùng trường với người”

“Hạ gia mấy năm nay chắc có chèn ép Lam gia?”

“Hạ gia không ai làm quan, lại thuộc giới hắc đạo nhiều hơn. Lam Chấn Đông giáo sư được mọi người kính trọng đào tạo khá nhiều quan chức cấp cao. Chỉ là...”

Adrena đan bàn tay lại với nhau “Hừm?”

“Lúc trước Lam gia không thua gì các gia tộc khác nhưng có kẻ cố ý bôi đen Lam gia, phanh phui đứa con gái út chạy theo trùm mafia Italia...” – Jack nhỏ giọng báo cáo tình hình

“Rầm!” Bàn gỗ thượng hạng nứt một vết sâu “Tra cho ra! Ta không nghĩ chỉ đơn thuần một nhà Hạ tham gia”

Adrena ánh mắt trở nên đầy tức giận điên cuồng, cô không cho phép ai dám sỉ nhục người mẹ quá cố.

“Người nói Bạch gia thân với Lam gia? Điều tra kỹ lưỡng. Băng nhà họ Bạch tên gì?”

“Tiểu thư chắc nghe nói tới yakuza Kansa Nhật, ban đầu là người Nhật cầm đầu nhưng sau này đổi thành một người phụ nữ phương Đông, ông chủ chết không rõ lý do, nghe nói đêm đó chủ đứng chất máu lửa. Tôi nghi ngờ người cô nhà họ Bạch, mấy năm trước tôi có sang Nhật bàn chuyện làm ăn” - Jack thành thật khai báo những gì đã điều tra được.

Adrena nhướn mày lộ vẻ hứng thú, “Họ Bạch? Bạch Hạ Ân giáo sư 40 tuổi ngành ta sắp theo học, ngoài ra còn là đại luật sư nổi tiếng? Một người như vậy có liên quan đến hắc đạo mà không ai biết? Chuyện này để ta tìm hiểu”

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Ngày Đầu Đại Học

“Ồ. Chào bạn. Mình là Hy Hy, cái tên Adrena xinh đẹp dành cho bạn. Vì bạn không chịu hợp tác nên mình đành tự thân vận động tìm hiểu. Chúc bạn buổi tối vui vẻ. Thân thể là tài sản chung nên đừng tổn hại”

Adrena cầm mảnh giấy vò nát, “Ngu xuẩn!”

Cô nhìn mình trong gương, âm u tựa u hồn, “Thánh thiện là thứ ngu ngốc nhất”

Hôm nay là ngày đầu tiên Hy Hy lạ lẫm bờ ngõ bước vào trường đại học X – đại học lớn nhất, tập hợp dàn siêu sao trong giới học thuật.

Hy Hy trúng tuyển học bổng ngành Tâm lý. Cô quan niệm nhà có nhiều tiền nhưng không phải tiền của mình làm ra. Suy ra, anh cô giàu còn cô nghèo, cô chán ghét xài tiền hắc đạo.

Khi cô đi học đại học bên Mỹ rất tiết kiệm, bởi vì không đủ tuổi lao động nên đành ngâm ngùi viết mấy bài báo lá cải, dịch tài liệu, thiết kế web.

Ngoài ra cô còn làm một nghề dẫu mặt, bẻ khoá phần mềm nhận lãnh thưởng chuyển qua tiền ảo. Thật chất ra các công ty đó muốn kiểm tra độ bảo mật an ninh của phần mềm mình như thế nào nên thách thức hacker bẻ khoá.

Tới giờ cô không cần tiền anh chu cấp cũng sống an nhàn như một con heo, đủ 3 tiêu chí – ăn nằm chơi và bị thịt, à nhầm phải là thành con heo hồng hào.

Chưa kể tiền kiếm được từ Adrena, cơ mà tiền ai người nấy xài. Làm bản thân nghĩ như đôi người xa lạ của anh của tôi sống chung căn nhà (thân xác). Chắc là cần kiệm (keo kiệt) lâu nên quen, cô vẫn cho rằng mình là dân nghèo hiếu học.

Cô hi vọng mình có thể giống thân tượng của mình, làm một vị giáo sư trẻ tuổi, tìm phương pháp chữa trị căn bệnh của cô.

Mấy năm cô ở Mỹ cô cũng thử gặp nhiều vị bác sĩ nổi tiếng, khi cô tỉnh lại. Oh men! Te tua thâm không nở nhìn, cô đành để lại phí an ủi + khám bệnh rồi chuẩn.

Kể từ đó cô không còn ý định tìm đến bác sĩ. Có khi ngày hôm nay là chủ nhật thế nhưng khi cô tỉnh lại đã hơn 2 ngày trôi qua. Một đầu đỏ, gu của cô là xinh xắn đáng yêu, ăn mặc thoải mái dễ chịu, nay lại cả đồng đồ bó sát, có mấy bộ kiem vài bốc lửa.

ORZ! Ngày nào cô còn tỉnh cũng cầu nguyện, tiện thể viết giấy gửi lời nhắn nhủ “Xin hãy trân trọng nâng niu bảo vệ tài sản chung! Đừng để tôi một ngày nào đó tỉnh dậy thấy mình không mặc gì nằm sóng soài trên giường với nam nhân xa lạ!”

Cơ mà coi như cũng may, anh hai, một vài thủ hạ thân cận biết tôi bị bệnh, họ ngạc nhiên nhưng không nhìn tôi như nhìn người tâm thần chỉ có điều ánh mắt họ như nhìn thấy con mèo bị bỏ rơi, đầy thương cảm.

Kệ! Có người đi theo, an tâm phần nào. Ít nhất còn có người kiểm soát hành động bạo lực quá khích. Tôi không muốn một ngày tỉnh dậy thấy mình nằm trong tù vì tội giết người đầu.

Hy Hy áo khoác màu tím, váy nữ sinh ngắn tới gần đầu gối, xách balo. Cặp kính dày cộp thật ra chẳng có tí độ cận nào, đôi mắt đen láy kì thật là đeo lens, mái tóc thắt bím, che trán.

Cô đang xây dựng hình tượng một sách, hài lòng liền bước vào trường bỏ luôn mấy ánh mắt đang nhìn cô, có xem như thú lạ, có cười cợt.

Trần Minh (Mike), Trần Nghiê (Jack) nhìn thấy liền ngửa đầu đập trán.

“Gu thẩm mỹ cô ấy cần thay đổi. Ở Mỹ quái dị là bình thường, nhưng đây không phải nước Mỹ”

“Xem ra phải kêu Tuyết nâng cao trình độ thẩm mỹ rồi”

“Ryan đang âm thầm thu thế lực cả hắc lẫn bạch ở đây. Mần báo thù cho dì sắp sửa khởi động” – Trần Nghiê lạnh lùng nói

“Hiện tại phải tạo hình ảnh hot boy cái đã” – Trần Minh hất tóc

Hy Hy như ngáo ộp ngờ ngác tìm phòng giáo viên. Bài luận của cô may mắn lọt mắt xanh của Giáo sư Bạch Hạ Ân, bảo cô đến tìm, qua vài tháng kiểm tra để xem cô có thể trở thành đệ tử chân truyền, à nhầm học trò của GS. Bạch Hạ Ân.

Dạo này cô xem ngôn tình, kiếm hiệp hơi bị nhiều thành ra nhiễm. Thấy hai chị gái xinh đẹp tay bấm điện thoại lia lịa, “Bạn học ơi. Cho mình hỏi cô Bạch Hạ Ân ở phòng nào?”

Hai người ngược lên nhìn thấy Hy Hy, bật cười, một cô cao giọng chỉ “Đi thẳng rẽ trái tới”

“Ồ. Cảm ơn bạn học” – Lam Hy đi theo hướng vừa được chỉ, vừa đi khuất

xong bạn học kia liền kéo tay “Lan Y, cần gì đùa giỡn người mới đến chứ”

“Nhìn cô ta một thân quê mùa mình nổi hứng đùa một chút thôi”

Hy Hy đi theo sự chỉ dẫn liền đứng trước cửa vệ sinh nam, cô chớp mắt suy nghĩ, hình như cô đi đúng chỉ dẫn mà.

Bạch Nguyên Phong vừa mới xong bài thuyết trình, định đi rửa mặt thì thấy một cô gái cao khoảng 1m65 ăn mặc như học sinh cấp 2 đứng trước cửa vệ sinh nam. Đây là lần đầu tiên anh thấy cô gái kỳ lạ này, đứng đây rình mò ai sao? “Học muội, làm gì đứng trước cửa WC?”

Lam Hy giật mình hoàn hồn, quay đầu lại, một thân somi đen nhẵn nhụi ôm sát body chữ V không quá vạm vỡ, đồ con, lồng ngực phập phồng từng nhịp đầy gợi cảm, vòng eo tương đối hẹp, cô có thể cảm nhận dưới lớp áo đó là múi cơ chuẩn men, chân dài, mái tóc nâu đen cắt tỉa gọn gàng, khuôn mặt tựa vị thần phương Đông, tướng mũi cao thẳng, mày rậm nhàn trung rõ ràng, đôi mắt màu nâu đang nhìn cô, đôi môi đầy mỹ cảm.

Tổng kết không phải vẻ đẹp nam tính vạm vỡ như người Mỹ, Ý mà là một vẻ đẹp có phần thư sinh. Nếu so với những nam nhân cô gặp, cô sẽ kết câu, trông thụ, khôi gợi thú tính nam lẫn nữ.

Thấy chàng trai nhíu mày cô liền dời tầm mắt “Xin lỗi, đây là lần đầu tiên tôi đến đây. Hồi này có bạn chi tôi đến đây. Xin hỏi GS. Bạch Hạ Ân ở đâu?”

“Đi theo tôi” – Bạch Nguyên Phong lạnh nhạt nói

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Đại Học

Đi qua vài hành lang một đám nữ nhân thấy bên cạnh Học trưởng có một cô gái đi theo liền nghị luận “Đứa xấu xí đó là ai? Tại sao lại ở gần học trưởng cơ chứ!”

“Xấu xí mau tránh ra!”

Tiếng xì xào càng lớn, Hy Hy thì bị đứt dây thần kinh, mặt lại dày, một đường thẳng đi qua hai tai

Bạch Nguyên Phong lạnh lùng lên tiếng “Các cô nói đủ chưa?” mọi thứ lại bình yên như cũ.

ORZI! Đúng như cô nghĩ, cô gặp trúng mỹ nam vườn trường rồi, chàng hoàng tử trong mộng của bao cô gái, nghĩ mai sau cô bị một đám nữ nhân chanh chua bao vây liền rùng mình.

Cực phẩm nam nhân tuyệt đối phải tránh xa vì cuộc sống thanh bình sau này.

Cô thật tình ước gì mình có thể làm trạch nữ suốt đời, nếu không phải vì Adrena, trạch nữ sẽ là con đường cô quyết tâm đi theo.

“Cô! Có người tìm cô”

Bàn tay đang cầm bút dừng lại, Bạch Hạ Ân ngẩng đầu lên nhìn cô bé đi phía sau lưng thẳng cháu, “Lam Hy? Phải không?”

Đập vào mắt Lam Hy là mái tóc màu nâu mềm mại dài tới lưng, đôi mắt dài đầy sâu thẳm nhìn cô, nốt ruồi chu sa gần khoé mắt càng tăng vẻ đẹp thần bí, giờ cô đã hiểu vì sao Bạch Hạ Ân còn có biệt danh “Nữ thần anh tú”. Ngoài 30 càng làm tăng vẻ thành thực trầm ổn sâu không lường.

“Vâng. Em là Lam Hy, xin chào giáo sư”

Bạch Nguyên Phong bước ra ngoài đóng cửa, cô chợt nhận ra hình như hai người này có nét rất giống nhau, sẽ không phải là cô cháu chứ? Cô ngồi xuống đưa một tập hồ sơ

Bạch Hạ Ân nhìn lướt qua “21 tuổi mà mới vào học năm nhất?”

“Bởi vì một vài khó khăn nên cho tới bây giờ em mới có cơ hội học đại học”

Chẳng lẽ nói 3 năm đó con đi tập quân sự bên Mỹ. Thành thật là tốt, quá mức thành thật thành hại.

“Thôi được rồi tôi sẽ xem việc học của em trong vòng ba tháng để quyết định có nhận em hay không. Em thực sự muốn kiên trì làm nghiên cứu sinh? Điều này mất rất nhiều năm. 35 tuổi làm giáo sư không phải ai cũng đạt được. Các cô gái trẻ như em đều không muốn học vị cao, chỉ cần dựa người thượng lưu, đơn giản nhàn hạ. Con gái học vị càng cao càng ế”

“Em không quan tâm! Em chỉ biết em muốn điều gì thì phải đạt được điều đó”

Giáo sư bật cười “Một đứa trẻ mà coi cầu tiến đầy tham vọng. Tôi thích tính thần lạc quan của em. Nhưng! Hãy cẩn thận ngã đau”

“Cảm ơn giáo sư đã nhắc nhở”

Theo như cô được biết ông ngoại Lam Chấn Đông ngoài 80 đã nghỉ hưu, cậu đang làm giảng viên tại trường tên là Lam Chấn Phàm. Chị họ học y tá, anh họ học kinh doanh, có anh trong quân đội. Có lẽ cô nên lên một kế hoạch đầy tình cò.

Sau khi Lam Hy vừa bước ra khỏi phòng, Giáo sư Ân thì thầm “Lam Hy con gái Lam Điều Linh, trông thật giống kể cả tính cách cổ chấp”

----- Hồi ức -----

“Chị Linh chị thực sự vì một người đàn ông mà từ bỏ chính gia đình mình sao?”

“Ân Ân! Chị luôn coi em như em gái, xin em hãy chăm sóc họ thay chị”

“Chị sẽ phải hối hận!”

“Quyết định của chị, chị sẽ chịu trách nhiệm”

Lam Hy bước vào lớp học, nó khá giống một khán phòng với màn hình chiếu rất bụi, bàn ghế xếp cong hình vòng cung. Cô thấy chỗ nào trống liền ngồi vào.

Một lát sau tất cả chỗ đều có người ngồi trừ bàn gần chỗ cô. Cô đảo mắt một vòng, sau đó chống cằm trầm tư.

Chủ nghĩa cộng sản chính là chủ nghĩa hợp theo loài, nhóm nấy nhân, người nhiều tiền ngồi cùng nhau, trò chuyện rôm rả, xếp vào nhóm thích khoe mẽ. Có mấy người trầm tư ngồi trong góc, cô xếp vào nhóm người tầu ngầm thích quan sát.

Hừm đủ kiểu nhưng kiểu đặc biệt không đụng hàng chính là cô.

Sinh vật lạ loài!

Cô đếm từ lúc bước chân vào cổng đại học tới tận bây giờ là nhận được gần trăm ánh mắt khinh bỉ, chục người cười cợt.

Ở Mỹ vì cô còn bé nên ăn mặc như học sinh cấp 2 ai cũng thấy đáng yêu, bẹo má, cho bánh kẹo, nam ga lăng vô cùng.

Bởi vì trong mắt họ “Em gái học đại học”. Với lại người nước ngoài rất ngưỡng mộ tôn trọng thiên tài, họ sẽ không ghen tỵ, tìm cách chơi xấu hạ bệ cô. Cô nhớ những năm tháng vô tư đó quá.

Năm 2 đã có các tập đoàn lớn đến đặt hàng, học xong là hốt. Đáng tiếc cô chỉ nhận công việc thời vụ, cô không giống đa phần sinh viên hay làm bồi bàn phục vụ nhà hàng, ở nhà vẫn cây được.

Tuy không làm nhiều, lâu lâu nhận 3-4 dự án nhưng tính theo tiền bên này. 1 dự án nếu sống kiểu trung lưu một mình thì dư dả 5-6 năm, còn sống thượng lưu thì một ngày bay sang Macau đánh bài hay vài ngày Dubai thì cũng bay sạch.

Cô có thành kiến với đám quan nhĩ đại, phú nhĩ đại. Những người tự thân vận động đáng được phát phiếu bé ngoan. Đám ăn chơi đua đòi tán gia bại sản chưa kể còn sản sinh ra tật xấu. Nhưng kẻ đáng đánh nhất vẫn là cha mẹ bọn họ.

Nếu không bao che con làm bậy, không dạy dỗ đàng hoàng. Một truyền thống con ông cháu cha hại nhiều hơn lợi. Cơ mà cũng phải thôi, không bao che cho người nhà chẳng lẽ bao che cho người lạ.

Kệ miễn sao đừng chọc cô là được.

Đụng vào không quan tâm nhĩ quan tam, thiếu gia, phú nhĩ đại... Lập tức khai đao! Trảm!

Hừm lại bị nhiễm phim Bao công...

“Bọn mình có thể ngồi ở đây?”

Chấm dứt suy nghĩ cô quay đầu nhìn hai bạn gái ăn mặc giản dị, khá xinh xắn,

“Đương nhiên được”

Hai người ngồi xuống, nhìn cô một lát “Bộ bạn học vượt hả?”

Cô chống má chớp chớp mắt “Không. Năm nay mình 21 tuổi rồi”

“Hi bạn cứ làm mình tưởng, không thể tin được. Bạn nên thay đổi một chút kẻo không có người nói: Em gái đi lạc à? Trường cấp 3 ở đằng kia” – Người

bạn còn lại lên tiếng

Cô thì thầm “Bộ dạng này cũng đáng yêu mà” nhưng cũng quay sang nói “Các bạn hài hước ghê. Mình là Lam Hy, rất vui được làm quen”

“Sở Hạ rất vui được làm quen” – cô gái mái tóc nâu xoã dài

“Diệp Trâm Anh rất vui được biết bạn” – cô gái mái tóc đuôi gà nở nụ cười

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Nỗi Sầu Trong Lòng

Cô có chút nhức đầu, cô không thể thay đổi phong cách! Cô đang ở trong phong cách hình tượng trái ngược hình tượng nhân cách khác của cô. Nếu lỡ gặp người quen thì khó ai có thể liên tưởng được hai cực tương phản và cũng khó nhận ra được. Cô đã tìm hiểu, nghe kể lại.

Một người thì quê mùa một sách, bộ dạng ngoan hiền, chẳng có gì hấp dẫn. Một người lạnh lùng ngạo mạn khó kiểm soát, một ánh mắt đủ thu về một đám sói đói.

No! Cô tuyệt đối không muốn làm thức ăn cho sói đâu, để cho đám người quấy rầy yên bình của cô là không thể chấp nhận được. Cũng may Adrena khinh thường phong cách của cô nên chưa bao giờ xuất hiện trong bộ dạng này. Cô không thể để ai phát hiện căn bệnh của mình được.

Azz làm người đa nhân cách thật khổ sở, một nhân cách thôi đủ đau đầu. Sao có người nhảy tới tận 5-6 nhân cách, xác định.

Nhân cách thứ hai bắt đầu xuất hiện từ sau khi xảy ra vụ bắt cóc, cô chỉ biết sau đó cha mẹ cô đều bị giết, chỉ còn lại người anh trai cùng họ hàng lạnh nhạt.

Tỉnh lại lần nữa thì cô đã tới nước Mỹ, chỉ thấy lời nhắn anh trai bảo học ở đây tiện nghi an toàn hơn cho cô. Vài chuyện xảy ra sau đó, tỉnh dậy cô thấy toàn thân tê nhức, vài vết bầm tím quần áo cũng kỳ lạ.

Ban đầu cô rất hoang mang sợ hãi nhưng dần tìm cách bình tĩnh. Lúc đầu cô cứ tưởng mình bị ma quỷ nhập suýt nữa đi tìm cha xứ nhưng anh hai cô đến và nói

“Chẳng có ma quỷ nào cả. Em chỉ đang bị bệnh thôi”

Cô hỏi anh khi nào cô hết bệnh, đáp lại là tiếng thở dài, anh ôm cô vào lòng. Sau đó cô chỉ nghĩ ra cách viết giấy “Bạn là ai? Chúng ta có thể làm quen chứ?”

Nhiều lần đều bị vứt vào sọt rác. Trời không phụ lòng kẻ kiên trì, cô nhận được chữ viết “Adrena là tên của ta. Ngươi quá yếu!”

Adrena cũng là tên của tôi mà nhưng thấy người xa lạ trong thân xác thích thì tôi lấy tên mẹ tôi đặt vậy, Lam Hy. Anh trai bắt tôi học võ với lý do để bảo vệ mình, ý kiến cũng không tồi.

Cô lúc nhỏ rất sợ phim ma, nhưng từ sau khi biết tình trạng mình, cô mang đồng phim ma về nghiên cứu.

Biểu hiện dường như khác hoàn toàn trong phim, tôi chỉ thấy người mình xuất hiện vết bầm tím càng ngày càng nhiều, người càng tê nhức, có khi nằm liệt giường.

Còn hiện tượng ma quỷ xuất hiện trong gương, đầu giường, chân giường, trong tủ tôi đều không thấy. Rốt cuộc cô chai lì không còn sợ ma quỷ, bác sĩ tâm lý người này đến người khác.

Tôi đã từng sợ, sợ nó hại tôi nhưng dần tôi mất cảm giác sợ hãi mỗi khi tỉnh dậy, đồng nghĩa tôi dần mất đi cảm xúc con người. Mấy năm sau tôi biết tên căn bệnh của mình, Đa nhân cách. 2 ý thức tồn tại song song với nhau nhưng không xuất hiện cùng một lúc, 2 linh hồn trong một thể xác.

“Ring.. ring...” tiếng chuông điện thoại cắt ngang dòng suy nghĩ, “Alo”

“Hy Hy chết tiết! Ngươi chạy đi đâu? Để ta từ Mỹ bay sang Ý thì người dọn hết rồi! Có coi bà là bạn không? Dọn nhà mà không báo một tiếng”

“Oh! Caseur! Quên mất tiêu!” - cô thần nhiên nói

“Đồ vô tình vô nghĩa! Quen nhau bao năm, có phải có người mới nên đá bà phải không?” - Đầu dây bên kia truyền đi tiếng giận dữ

Hy Hy đập trán, “Caseur! Đừng có nói chuyện giống như bị phụ như thế chứ”

“Người biết cha ta là thương nhân. Anh người đang xây dựng công ty khác thì phải. Nói vậy ta đoán chắc người đã về quê ngoại. Sao không rủ bà?”

“Ờ thì bây giờ rủ nè. Ta đang ở đại học X đấy” – Hy Hy vô tư nói

“..... Lam Hy! Bà thực sự ngưỡng mộ chính mình vì chơi với cái đứa như người đấy! Thật là tức chết bà!”

Hy Hy thản nhiên đáp trả “Ờ tui cũng ngưỡng mộ mình vì dám chơi với thành phần không thực nữ, bạo lực nữ nhân từ trong máu”

“Hy Hy! Chờ đó! Bà mà gặp được người, nắm đấm đi trước lời chào đấy! Thôi lâu rồi cũng không về bên ngoại. Bye”

Hy Hy cảm thán, tại sao mình có thể chơi được với người tính tình bạo lực như thế. Học xong rồi vẫn nên về nhà.

“Lam Hy, chúng ta đều mới tới đại học X, hay cùng đi tham quan một vòng quanh trường đi” – Sở Hạ lên tiếng

Chưa kịp trả lời đã bị kéo đi. Cũng phải bộ dạng mình hiện tại chính là quả hồng mềm, tuy người nắn bóp nhưng có ai nghĩ bóp được quả hồng hậu quả bị nó dính vào ra sao không? Chính là dây dưa mãi không giắt ra được đấy.

“Bọn mình ở ký túc xá. Còn bạn?”

“Mình ở bên ngoài” - Ở ký túc xá rất bất tiện, giờ giới nghiêm này nọ, ắt hẳn Adrena sẽ rất ghét, lại dễ bại lộ thân phận.

Cô thầm nghĩ, có ai như cô, anh trai là lão đại mafia khét tiếng, đáng lý cô cũng là một bông hồng đầy gai nhưng quái dị thích làm em gái quả hồng mềm. Thôi em gái mafia thích hợp với Adrena hơn là cô, cô chỉ là một người bình thường thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Người Bạn Thân Duy Nhất

“Ồ đây rất rộng, phân ra nhiều khu, thư viện, phòng máy tính thật sự hiện đại. Ở quê bọn mình hiếm thấy” hai người đều trầm trồ khen ngợi.

“Hai người từ tỉnh lên sao?” - Ờ thì ra là các em gái nhà nghèo học giỏi, Lam Hy thầm nghĩ

“Bọn mình là bạn từ phổ thông cùng thi vào đại học. May mắn đều thi đậu” – Sở Hạ vui vẻ trả lời

“Mình cũng là lần đầu ở đây đó” – Hy Hy vui vẻ nói

“Ha ha vậy là 3 chúng ta đều là người mới lên thành phố” – Diệp Trâm Anh cười

“Mình nghe khoá trên nói về những người giỏi nhất đại học X rất truyền kỳ đó!” – Sở Hạ phấn khích

“Hả? Họ như thế nào?” – Cô tò mò hóng chuyện

“Kể đến đầu tiên là chàng trai vàng Bạch Nguyên Phong nha. Năm nay 25 tuổi đang học thạc sĩ. Đi du học Harvard từ 16 tuổi học song ngành Kinh doanh với Luật, không hồ danh là cháu của Giáo sư Bạch Hạ Ân. 21 tuổi về tiếp quản công ty, do chuyện công ty nên quyết định học thạc sĩ bên này. Thần tượng trong mộng của các thiếu nữ đấy. Nhưng chỉ dám nhìn từ xa bởi vì nghe đồn tiểu thư Hạ gia Hạ Lan Y là thanh mai trúc mã, Bạch Nguyên Phong đi Mỹ liền chạy theo, anh ở đâu em ở đó, thành một mối tình thâm”

Sở Hạ chợt nhớ ra điều gì rồi quay sang hỏi Lam Hy “Lam Hy ở đây có một gia tộc họ Lam đấy!”

Nàng thầm lau mồ hôi “Ba mẹ mình mất sớm, mình chỉ có người anh nuôi mình ăn học à. Chắc là trùng hợp thôi”

“Ồ vậy sao. Kể tiếp theo là Lam Quang Minh 25 tuổi đang vừa học Thạc sĩ Quản trị kinh doanh vừa đi làm luôn đó, anh này cũng giỏi lắm. Cha là giảng viên nổi tiếng ở đây luôn đó. Hi hi mình chỉ hóng được bao nhiêu đó thôi”

Công nhận có người hóng chuyện hơn mình, đúng là núi cao còn có núi cao đê.

“Mai một có tin tức gì liền nói cho tui biết nha” - Hy Hy hóng chuyện

“OK! Ờ đúng rồi mình còn nghe một tin ngoài lề về mối tình tay ba của hoàng tử Bạch Nguyên Phong đó!”

Hy Hy nghe xong càng âm thầm xếp Bạch mã hoàng tử này vào blacklist, tuyệt đối không nên dây vào, phiền toái.

“Lúc còn ở bên Mỹ, Bạch Nguyên Phong có ở nhà một người cô. Cô nhà họ Hiên Viên đi lấy chồng nước ngoài sang Mỹ định cư luôn. Cô Hiên Viên thân thiết với Bạch thiếu lúc nhỏ nên mời tới nhà ở. Nhà ấy còn có một cô em gái nữa cũng thân thiết với Bạch Nguyên Phong lắm. Thế là Hạ Lan Y biết được liền âm ỉ đòi Bạch thiếu sang nhà mình ở, có khi nặng hơn là bức ép Bạch thiếu phải rời khỏi, giống như Bạch thiếu phụ tình vậy. Nhưng theo mình nghe được rõ ràng là Hạ tiểu thư yêu đơn phương thôi”

“Hừm mà sao bạn lại kể vụ này chứ?” – Hy Hy lắc đầu, tình tay ba có gì hay ho

“Còn sao chẳng gì nữa! Cô gái tranh giành đàn anh với Hạ tiểu thư nghe nói sẽ đến đây học thạc sĩ đó! Cùng lớp với đàn anh, giờ ai ai cũng biết!”

Trâm Anh thêm lời “Tức là mối tình tay ba từ thuở bên Mỹ sẽ được trực tiếp diễn ra tận mắt cho mọi người cùng xem”

“Ồ” thì ra là vậy, ha sao giống cái khăn bị hai con “cún” cắn xé qua lại vậy.

“Tình địch Hạ tiểu thư rất ghê gớm nha, gia thế cũng không kém cạnh gì có khi còn hơn nữa ấy. Cô ấy tên gì nhỉ, à ái nữ của giám đốc tập đoàn đa quốc gia công nghệ cao Anderson. Caseur Anderson. Tên bên đây là Hiên Viên Thanh Tâm”

“Khụ khụ!”

Nếu như trong miệng cô có nước cô liền sẽ phun ra hết. Ma nữ vương chuyện gia gây rắc rối Caseur.

Hừ, nếu biết nổi tiếng đến thế đã không ngu ngốc rú qua. Thật là hối hận mà!

Dù sao cô cũng hợp tác vài dự án bên đó, cuối cùng còn bị nhận thêm lời từ bậc phụ huynh

“Lần đầu tiên hai chúng ta thấy Caseur có bạn. Mong con chiều cố nó! Tính tình nó không giống con gái chút nào”

Ở mà cô qua nhà Caseur mấy lần cũng đâu có gặp Bạch mã?

Hôm nay hóng chuyện đã đủ, giờ phải đi bộ về thôi xem như tập thể dục buổi chiều. Đi được một quãng cô chợt nhớ, hình như Jack Mike cũng vào đây học.

“Ring..ring..”

“Hy Hy em ở đâu bọn anh đến đón” Jack và Mike cùng lên tiếng hỏi

“Đi bộ tập thể dục, đi xe riết các cơ bắp nhão nhoẹt đấy!” - một tay cô cầm điện thoại, người ung dung ngắm cảnh đường phố.

“Trách nhiệm bọn anh là bảo vệ em” - Jack nghiêm túc nói

“Ồ. Một sách như em ai thèm nhỉ?” cô không cho là đúng

“Ai biết được, có mấy người khẩu... um um..”

Sau đó cô nghe tiếng vọng “Làm gì mà bịt miệng ông?!.... Bớt nói bậy trước mặt trẻ em đi..”

Hơ. Cô cúp máy. Tiếp tục suy nghĩ về phong cách.

Đi được một quãng “Ring... ring...”

“Hey. Ngươi đang ở đâu?!” - Một giọng nói chói tai vang lên suýt làm Hy Hy điếc cả tai

“Giê. Sao nhanh quá vậy?!” trưa mới tám gần tới tới đây rồi, hiệu suất cao không phải bình thường.

“À. Lúc đó ta đang ở nhà ngoại rồi gọi cho ngươi. Tuần sau ta mới nhập học. Azz Hy Hy à. Môi trường đại học là môi trường ăn tươi nuốt sống đấy. Bộ đáng què mùa của ngươi, ta sợ không có ta ngươi sẽ bị một đám nữ nhân khi dễ, mặc sức bóp. Chưa kể ta còn biết ngươi muốn bái Giáo sư Ân làm thầy, thế ngươi có biết sư huynh của ngươi chính là Bạch Nguyên Phong không hả? Chưa bao giờ nghe tới ngươi này sao?”

“À. Ta mới vừa nghe xong chuyện tình tay ba của ngươi với anh ta. Họ nói ngươi quay về đây giành người yêu từ tay Hạ tiểu thư”

“Phi! Chẳng qua bà ngứa mắt cái cô Hạ hạ gì đó. Bà chưa thấy ai trơ trẽn như cô ta. Ở Mỹ phụ nữ phóng khoáng nhưng da mặt không dày bằng đâu. Thôi bỏ chuyện đó đi. Khai thật đi, từ khi ngươi vào đại học bao người khinh bỉ ngươi rồi?”

“Nhiều vô số kể...” cô rất tự nhiên bình thản khai báo, tuyệt không may mắn bị thương.

“Ta ngưỡng mộ người thật, đúng là thiên tài khác người thường, bởi vậy người ta mới nói quái dị mới thành thiên tài. Đẹp cái phong cách mặc ói đó của người đi. Có bà ở đây sợ gì. Quán XX đường... người đến đây đi.

“OK! Tuân lệnh nữ vương điện hạ” - Hy Hy nghịch ngợm lên tiếng

Lam Hy đã nghĩ ra một câu chuyện mới, người hầu và nữ vương. Tìm cây lớn tựa có lộc ăn. Thế là mai mốt trong trường học Hy Hy trong mắt các đồng bạn sẽ là người nịnh bợ, hầu hạ nữ vương Caseur.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Đạo Chơi Cũng Nữ Vương Caseur

Taxi dẫn đến địa điểm, cô bước vào nhà hàng liền có một nhân viên lịch sự hỏi “Tiểu thư là Lam Hy phải không?”

“Phải. Sao ông biết?”

“Vị tiểu thư kia dặn. Mời đi theo tôi” - người đàn ông làm động tác chìa tay, dẫn đường cho Lam Hy đi tới một căn phòng bao riêng xa hoa.

Lam Hy đi theo vào một phòng ăn riêng thấy một cô gái váy màu vàng, phần trên bó sát bờ ngực no đủ, tóc xoăn nâu đỏ đang cầm một ly rượu vang.

“Người nói gì với người ta vậy?” - Lam Hy bước vào liền tò mò hỏi

“À. Ta nói lát hồi có người ăn mặc rất quê mùa tên Lam Hy đến đây” - Caseur thản nhiên châm chọc

“....” ai đó rốt cuộc trực tiếp bị đá kích

Caseur giọng chế giễu “Hy Hy à. Ta hiểu thiên tài khác người thường. Đa số IQ cao EQ thấp người cũng không ngoại lệ”

“.....”

“Trách nhiệm của ta chính là nâng EQ người lên. Mức người thường thôi cũng được” - Caseur ra vẻ mặt “Ta là người tới cứu rồi thế giới quan của người”

Lam Hy thái dương co rút. Tại sao ta lại có thể chơi với loại người độc mồm độc miệng nhỉ? Khen đều EQ ta dưới mức người thường?

Lam Hy chợt nhớ ra còn có người ở nhà liền lấy điện thoại nhắn tin cho chị Tuyết.

“Lát chúng ta đi shopping” - Caseur nữ vương bữu mỗi nhìn toàn thân Lam Hy

“Người cũng biết ta thực sự không muốn bị chú ý mà, càng không muốn bị phát hiện” – Hy Hy bất đắc dĩ thờ dãi

“Voi tư cách là bạn thân của hai nhân cách. Adrena cũng không phải người xấu đến mức gặp ai cũng gây sự. Nếu lỡ phát hiện ta giúp người hủy thi diệt tích”

Caseur biếng nhác, hai chân vác chéo lộ ra đôi chân dài trắng muốt.

“Caseur!” - Hy Hy nghiêng răng

“Ha ha. Tuy ta gặp Adrena đầu tiên nhưng mà Adrena thì phù hợp với tay của ta, còn người phù hợp với tài độc mồm độc miệng của ta”

Càng nghe người này nói cô càng cảm thấy, hình như mình đang làm bao cát ấy nhỉ, thích hợp sử dụng vô cùng. ORZ. Bà không phải M....

“Caseur! Giờ ta đã hiểu vì sao không ai dám làm bạn với người. Sặc mùi S!” - Lam Hy khinh bỉ

“Đó là do người nghĩ nha. Không có người nói bậy chỉ có người nghĩ bậy. Ha ha ta đã nâng được chút EQ của người rồi”

“OK. Hy Hy muốn ăn, đói rồi” - Lam Hy trực tiếp làm lơ vấn đề này. Dù sao cô cũng không giỏi cãi nhau. Cãi nhau với nữ vương chỉ có mình ăn thiệt mà thôi.

--

1 cô gái xinh đẹp cao 1m7, đeo kính mát ăn mặc sành điệu, đi cùng một người quê mùa, trong thật giống tiểu thư mang theo người hầu. Ngay lập tức

nhân viên liền đến chào Caseur “Tôi có thể giúp gì cho tiểu thư?”

Caseur lướt một vòng, bàn tay thon dài mịn màng mỗi lần đi lướt qua đều chỉ vào vài bộ cô ưng ý. “Đưa quần áo cho bạn tôi thử đi” xong cô lấy một cuốn tạp chí ngồi đọc.

Nhân viên ngạc nhiên, nhìn qua nhìn lại chỉ thấy tiểu thư này dẫn theo một người quê mùa. Đây là bạn sao? Nhân viên nhanh nhẹn nói “Tiểu thư này xin theo tôi thay quần áo”

Hy Hy nhìn đồng quần áo, làm sao mà thay hết được, cô chọn 1 bộ ưng ý vào thay. Hy Hy bước ra một chiếc váy chiffon xanh nhạt.

Caseur xoa cằm rồi nhìn đầu tóc quê mùa, “Thôi các cô gói hết lại đi”

Caseur lại dẫn Hy Hy đi cắt tóc, ngồi trong xe, “Theo ý ta, người cắt tóc ngắn đi. Tạo bộ thanh thuần cũng được. Ta mua vài bộ tóc giả tặng Adrena”

“Người nghĩ Adrena chịu nghe người nói à?” – Cô bĩu môi

Caseur lườm cô, “Thì chỉ cần nói: Người xác định muốn đem đầu tóc tiểu học muối ngâm thơ đơn thuần ra ngoài à? Là nàng ta sẽ chọn tóc giả thôi. Lo xa làm gì mất Adrena màu lục người màu đen, khí chất cũng khác nhau”

Cuối cùng Hy Hy đơn thuần đã bị thuyết phục từ bộ hình dáng mới xây hôm nay.

“Người ở trong quân đội 2 năm thế mà vẫn làm được bộ dạng vô hại” - Caseur cảm thán, nhìn thực không ra nữ quân nhân luôn đấy.

“Ta chẳng qua rèn luyện sức khỏe mà thôi. Nữ quân nhân đâu sao cũng không cực bằng quân nhân. Ta thấy ta ở đó ngoài việc đàm sương đài nắng, chạy việt dã mấy trăm vòng, vài km. Lâu lâu bắn súng, cùng mấy nữ quân nhân làm vài trận. Ta thì được phân ở phòng y tế, toàn chữa thương cho người khác, có làm gì vất vả mệt nhọc đâu”

“Nhắc mới nhớ. Năm đó da đen như da trâu may mà có ta dưỡng da cho người. Không thì bây giờ qua châu Phi ở được rồi đó”

“Người nói quá. Ta cho rằng đó là làn da màu mặt khỏe khoắn đầy sức sống. Ở Mỹ rất chuộng. Ta cho rằng làn da trắng bóc nõn nà gì đó chính là biểu hiện của sức khỏe kém, yếu đuối. Bởi vậy ta mới có bộ dạng quả hồng mềm mại này chứ” - Hy Hy chống nạnh ngang đầu kiêu ngạo nói.

Caseur cũng gật gù “Ừm! Người nói đúng” vì Caseur mang làn da màu mặt như trong miệng Hy Hy....

--

Jack, Mike nghe từ Lam Tuyết, Lam Hy đi chơi với tiểu thư nhà Anderson cũng bớt lo lắng, nhưng...

“Jack, ta sợ tiểu thư nhà đó dụ dỗ Hy Hy đơn thuần sao? Cô ta cũng là ma nữ chứ không vừa đâu. Ta sợ ở gần lây nhiễm tính xấu thì sao?” - Mike rùng mình nói

“Chuyện đó không phải chuyện chúng ta có thể lo. Đó là người bạn duy nhất của tiểu thư” - Jack lạnh giọng nói, tập trung vào chuyên môn của mình.

Một chiếc xe sang trọng đi tới dừng trước cửa, Hy Hy bước xuống, mái tóc dài đã cắt ngắn, ôm khuôn mặt thon của cô, tóc mái thưa, một đôi mắt kính, trên người đang mặc váy dài, mang nét thanh thuần, nhu thuận.

Jack, Mike nhìn thấy thờ phào nhẹ nhõm “Thật may cuối cùng Hy Hy chịu đổi phong cách dã man đó”

Jack tiến lên “Chào tiểu thư Anderson! Cảm ơn tiểu thư chiếu cố Hy Hy nhà chúng tôi”

Caseur đã nghe Hy Hy kể về chuyện người giúp việc gì đó, khiến cô muốn đập bàn, “Cứ gọi tôi là học muội, Thanh Tâm cũng được, dù sao chúng ta cũng học chung với nhau. Tiện thể ngày mai tôi sẽ mua một căn ở đây. Xem như chúng ta chính là hàng xóm”

Caseur xoay người rồi đi. Hy Hy ngập dài, cả một ngày hôm nay cần nghỉ ngơi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ông Đã Hại Em Gái Tôi

Nước Ý, toà biệt thự sang trọng hiện đại

“Ryan. Ta muốn đến thăm Adrena” – một giọng nói già nua đầy mệt mỏi vang lên.

Ryan hôm nay trở về vì vài chuyện về kế thừa, anh ngồi xuống “Ông ở đây đường tuổi già đi. Adrena không muốn gặp ông”

“Đã mười mấy năm trôi qua, các con vẫn hận ta sao?” – Willams có chút suy yếu, đau buồn hỏi

“Tôi không hận, nhưng con bé thì khác. Trong mắt nó hiện tại, không từ mười mấy năm trước nó đã cho rằng ông đã chết cùng mẹ trong vụ bắt cóc rồi”
– Ryan nhắm mắt thờ dài

“Con...con nói thế nghĩ là sao?” - ông bàng hoàng run rẩy hỏi

“Ông muốn biết? Con bé ngày trước rất sùng bái ông cho tới khi ông phản bội niềm tin của nó. Ông đã hại em gái tôi! Ngày ông đi công tác cùng với cô thư kí xinh đẹp của ông, thì cũng là ngày mẹ, em tôi chết. Còn đứa con lại...”

Ryan cười lạnh “Ngày hôm đó tôi đến cứu nó, toàn thân là máu, nó đang ôm xác mẹ, không nước mắt, không tiếng kêu, chỉ lẳng lẳng kể cả khi tôi đến. Xung quanh chẳng còn người sống, ánh mắt bọn chúng trước khi chết tràn đầy ngạc nhiên, hoảng sợ. Ánh mắt nó kể từ ngày đó đã khác hẳn. Con bé chỉ lạnh lùng ánh mắt đầy oán hận gần từng tiếng,

“Tôi đã giết bọn chúng! Không chấm dứt tại đây. Dòng tộc Louis, Hạ gia, tôi muốn bọn chúng sống không bằng chết!”

Khi tỉnh lại tôi đã thấy một con người khác, nó ôm tôi khóc thút thít

“Ba mẹ đã mất vì tai nạn sao? Điều này là thật sao?”

Tôi nên làm gì, nói cho nó biết cha nó còn sống, lúc mẹ nó chết người cha đáng kính đang nằm bên cạnh người đàn bà khác sao? Mặc kệ sự sống chết của nó. Tôi đã nói phải, kể từ đó nó chỉ biết người thân duy nhất chính là tôi”

Ryan nhìn khuôn mặt không chút máu kia, “Tôi đã tìm rất nhiều bác sĩ, kết luận của họ không phải là rối loạn nhân cách mà là Đa nhân cách! Bác sĩ bảo phải chịu một áp lực, đã kích rất lớn mới khiến cho một cô bé mới 10 tuổi phân cực tính cách.

Bác sĩ nói có chuyện khủng khiếp xảy ra mà nhân cách chính không thể tiếp thu nổi nên mới hình thành nên nhân cách thứ hai, nhân cách gánh chịu các tác động xấu. Tôi hỏi nếu như tôi nói chuyện đã xảy ra với nhân cách chính, chuyện gì sẽ xảy ra. Ông ấy bảo có thể không chịu được đã kích mà thành tâm thần”

Ryan lạnh lùng đứng dậy “Cũng phải thôi, năm ấy nó mới có 10 tuổi, chỉ là một đứa trẻ. Tôi đã cố gắng thử trò chuyện để biết được Adrena đang che giấu điều gì. Đáp lại chỉ là nụ cười lạnh nhạt mà thôi”

Ryan nhìn người cha anh đã từng kính trọng “Cho nên ông đừng bao giờ xuất hiện trước mặt nó. Ít nhất hãy cho nó nghĩ rằng, cha nó rất vĩ đại vì nó vì mẹ mà hi sinh. Ông hãy ở đây mà an dưỡng tuổi già đi. Tôi không hận ông chỉ vì. Ông không xứng!”

Ryan ngoảnh mặt không thèm quay lại nhìn. Những giọt nước mắt hối hận thì sao?

Cũng đã quá muộn màng...

Khóc mẹ cũng không quay trở về.....

Khóc em tôi cũng không thể lành lặn trở lại.....

1 h đêm, “ting..ring..” ánh mắt trong đêm tối lập loè đầy băng giá. Cô cầm điện thoại, “Adrena! Chào mừng người bạn này đi nào! Quán bar XXX ta đặt chỗ rồi đó”

“Sao biết ta sẽ tỉnh?”

“Hy Hy ngủ như heo chắc chắn sẽ không bắt máy, người bắt máy chỉ có thể là người! Nữ hoàng bóng đêm à! Ma nữ vương và Nữ hoàng bóng đêm. 1 tổ hợp hoàn mỹ. Có mấy bộ tóc rất đẹp mới mua đây” - Đầu dây bên kia Caseur ánh mắt đầy gian xảo

Adrena vút điện thoại một bên, nhìn mình trong gương, cười lạnh “Các người cũng hiểu thứ ta ghét nhất nhĩ”

Tiếng bước chân vang lên xuất hiện một bóng người trên cầu thang, một bộ đồ màu đen khoét rãnh ngực sâu, còn có dây xích bạc vòng xung quanh, quần đen ngắn, một đôi giày ống cao. Mái tóc xoăn màu vàng, đôi mắt đá quý màu lục. Một tay cầm chìa khoá xe hơi.

3 người vẫn đang làm việc, có người đang gọi điện thoại, thấy bộ quần áo đang mặc trên người tiểu thư liền biết tiểu thư ra ngoài, Jack lên tiếng “Để tôi đi theo tiểu thư”

“Ta muốn lái xe. Muốn đi theo lấy xe khác mà đi”

“Tít..tít..”

chiếc xe hơi màu đỏ đời mới sáng bóng từ từ chạy ra khỏi gara. Đây là chiếc xe do tập đoàn Anderson phát triển, trên thế giới chỉ có vài chiếc, Adrena đã cải tiến rất nhiều, cô thích cảm giác mạnh thích đua xe nên sẽ sắm cho mình đồ chơi tốt nhất.

Chiếc xe chạy nhanh như lướt, chóng lắt liên đến điểm hẹn, xe Jack Mike cũng kịp theo sau. Chiếc xe mới xuất hiện trước cửa quán bar lớn nhất thành phố liền gây chấn động, đây không phải là chiếc xe số lượng có hạn sao, mới hồi nãy cũng có một chiếc màu khác đến đây. Chiếc xe đã gây sự chú ý của mọi người, cánh cửa mở ra, một bàn chân thon dài sau đó là mái tóc màu vàng.

Ồ một đại mỹ nhân, không thua kém gì mỹ nhân vừa mới lái xe số lượng có hạn kia. Jack, Mike cũng theo sau như hộ vệ, nhìn vào liền biết thân phận không hề bình thường, ngay cả hộ vệ cũng đẹp trai như thế.

Không quan tâm ánh mắt đang tập trung vào người mình, Adrena vẫn bình thản đầy lạnh lùng bước vào quán bar. Theo cô được biết quán bar này của Hạ gia, cô nhếch môi. Có lẽ nên thu mua từ đây. Cô đến trước mặt nhân viên “Cô Caseur Anderson ở đâu?”

“Xin mời quý khách đi theo tôi” nhân viên cúi đầu giờ tay chỉ đường

Cùng lúc đó, một nhóm người toàn người mà có lẽ Hy Hy sẽ biết, “Anh Phong hôm nay là sinh nhật em. Cảm ơn anh đã tới!” – Hạ Lan Y vui vẻ nói

Xung quanh có mấy người không biết nhưng có Hạ đại thiếu gia cùng Bạch Nguyên Phong, Lam Quang Minh.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Quán Bar Gặp Người Quen

Bạch Nguyên Phong vốn dĩ không muốn tới đây, cô gái này cứ dây dưa còn hơn cả bạch tuộc. Chẳng hiểu bọn họ lấy đâu ra cái từ thanh mai trúc mã, hồi nhỏ chỉ gặp có vài ba lần, đi du học cũng bám theo.

Hắn đã bảo chỉ xem cô như em gái đôi đũa nhưng có vẻ đầu óc người này có vấn đề nghe mãi không hiểu, “Không sao, sớm muộn gì anh cũng biết điều tốt của em mà thích em”.

Hắn đã từng nói với cô mình, “Cô bữa nào rảnh tới khám cho Hạ tiểu thư”, cô cười lạnh “Một bộ dạng trơ trên giống bà cô của nó. Cho dù con có thích nó thật đi chăng nữa, Hạ gia tuyệt đối không có cửa!”

Hắn lập tức rùng mình “Chuyện đó sẽ không bao giờ xảy ra!”

“Nhìn kìa! Đại mỹ nhân đây!” – Đám nam nhân dự sinh nhật la lên, chỉ tay về hướng Adrena

“Ý còn có 2 mỹ nam nữa” – Đám nữ nhân cũng lên tiếng

“Nhìn hai người kia quen lắm” – Cô bạn cùng đi với Hạ Lan Y lúc chỉ đường cho Hy Hy

“Đồng Phương Tuyết Liên cậu nhận ra hai người đó hả?”

“Hình như hai người đó học cùng lớp với anh Nguyên Phong, tên Trần Minh, Trần Nghiên thì phải”

“Thật sao! Thì ra là người trường mình. Hay là mình rủ họ tham dự luôn đi được không Lan Y?”

Cả đám đều gật đầu phụ họa, ánh mắt Hạ đại thiếu gia cùng loé lên tia hứng thú sẵn mồi, trừ Bạch thiếu cùng Lam thiếu, Lam Quang Minh khều bạn mình nói nhỏ “Đại mỹ nhân tóc vàng nóng bỏng cơ đấy”

“Không hứng thú” - Bạch Nguyên Phong khoanh tay ngồi một góc thờ ơ

“Ngươi không có hứng thú với phụ nữ hả? Tại ngươi mà ta bị đồn lây là gay đấy. Ngươi gay một mình ngươi thôi liên quan gì tới ông!”

Nguyên Phong sắc mặt không đổi, khoác vai bạn mình “Chỉ có đàn ông mới mang lại hạnh phúc cho nhau”

Lam thiếu mặt đen như đất nồi, xua tay, cái tên chết tiệt, sớm muộn gì ông cũng tìm ra điểm yếu của ngươi, hạ nhục chết ngươi.

Khi 3 người Adrena đi gần ngang qua đám người đó, Đồng Phương Tuyết Liên liền đứng lên trước mặt Jack, Mike, mỉm cười,

“Hình như hai anh học cao học Quản trị phải không? Hôm nay có tiệc mừng sinh nhật Hạ Lan Y cũng là bạn cùng lớp với hai anh đó. Chúng ta cùng làm quen nhé”

Adrena nghe thấy tên Hạ Lan Y liền khựng lại, quay đầu sang nhìn một lượt, còn có ánh mắt đánh giá tựa thú săn mồi nhìn nòng.

Mike cười trừ “À thật tiếc quá, chúng mình đã có hẹn với bạn rồi. Để bữa sau cũng được”.

Hạ Lan Y sinh ra đời chưa bao giờ có ai từ chối cô trừ anh Phong. Cô có chút tức giận, cô mời bọn họ mà bọn họ dám từ chối, “Hai người đây là không nể bạn học sao?”

Jack thoáng tia âm trầm, cười lạnh trong lòng, nhà họ Hạ dạy dỗ thật tốt, điều ngoa không biết điều, sợ ở đây tiểu thư không nhịn được mà đánh nhau thì sẽ hỏng chuyện.

Một giọng điệu chua ngoa vang lên “Sao! Chỉ là sinh nhật Hạ tiểu thư thôi mà. So với người bạn lâu năm mới gặp lại nhau chẳng là cái gì, cô là cái gì mà phải nể mặt?”

Hạ Lan Y vừa nhìn thấy người mới tới liền đỏ mặt vì tức giận Hiền Viên Thanh Tâm! Caseur không thèm quan tâm Hạ Lan Y, đưa mắt nhìn Adrena thấy cô nàng có vẻ đang cật lực ần nhẩn ngọn lửa.

Hạ Gia Thần lên tiếng “Thì ra là ái nữ của tập đoàn Anderson. Đầu là người quen sao không cùng tham gia với nhau?”

“Anh!” – Hạ Lan Y lên tiếng, cô không muốn cùng một chỗ với thứ đáng ghét này

Caseur một thân màu đỏ bốc lửa, nhẹ nhàng đi tới chỗ Bạch Nguyên Phong ngồi lên đùi anh vòng qua cổ,

“Bữa tiệc chán như thế này qua chỗ em có phải vui hơn không?”

“Hiền Viên Thanh Tâm cô không biết liêm sỉ! Tránh ra! Không được dán vào người anh ấy!”

Lan Y điên cuồng hét lên đi tới phía Caseur.

“Em quậy đủ chưa?”

Bạch Nguyên Phong lên tiếng, thật bất đắc dĩ với cô em gái ma nữ này, chuyên gia gây rắc rối. Anh nhìn sang Adrena, bạn của Caseur sao. Ánh mắt lạnh như nước mùa thu. Ban nãy anh còn thấy tia hận ý trong mắt Trần Nghiênn và Adrena khi nhìn anh em Hạ gia.

Caseur cười, rồi nhìn qua Quang Minh, đá lông nheo “Anh Minh đến chỗ em uống rượu không? Em giới thiệu đại mỹ nhân cho anh”

Quang Minh rùng mình, “Ha..ha..anh nghĩ không cần đâu”

“Chật! Chê mỹ nữ mai một đừng hời hợt nha” - Casuer nũng nịu trên ghẹo

Caseur đứng dậy, chế nhạo nhìn Lan Y, “Thôi gặp bạn cũ đủ rồi. Tôi đi đây! Bye!”

Nói xong dắt tay Adrena đi.

“Hôm nay thi uống rượu đi! Không say không về!” – Ngồi trong phòng riêng, Caseur sáng khoái nói. Jack and Mike ở bên ngoài canh cửa.

“Một buổi tiệc vui vẻ đã triệt để bị người phá hủy. Người nghe tin Hạ gia tổ chức sinh nhật ở đây nên tới góp vui?” – Adrena rót chai Whisky chậm rãi nói.

“Ha ha. Còn không phải là vì người. Phi! Đám người đó ý mình có máu mặt trong giới hắc đạo mà chẳng coi ai ra gì. Cái tên Hạ đại thiếu kia nữa, ánh mắt dâm tà ghê tởm”

“Hiện tại hai chúng ta đang ở trong địa bàn kẻ thù đấy!” – Adrena lên tiếng nhắc nhở.

Caseur lắc lắc ly rượu, “Người có muốn tạo một bang ở đây không? Ở Italia không ai dám đụng người nhưng đây không có người chúng ta, dễ bị bắt nạt lắm nha. Đáng tiếc ngoại hình người nước ngoài quá mức chênh lệch. Chính phủ sẽ không để mafia Italia tràn vào”

“Người hứng thú quá nhỉ? Chuyện này có liên quan gì đến người?”

“Người biết biệt danh của ta là Ma nữ chuyên gây rắc rối mà. Ta thích thì ta làm thôi. Ai nói không liên quan, chuyện của người cũng là chuyện của ta”

“Lo chuyện bao đồng” Adrena lạnh lùng nói.

“Hu hu! Người thật là tàn nhẫn mà. Làm tổn thương trái tim nhỏ bé của ta. Ta cũng có quen một chút với nhà họ Lam, hay để ta giúp người làm một vụ tình cờ nh?” Caseur làm động tác ôm tim, giả vờ khóc thút thít.

“Chưa phải lúc. Ta nên tạo một bang ở đây. Hạ gia có hắc đạo nên rất khó tiêu diệt. Diệt bang chúng! Diệt thứ bọn chúng tự hào, rồi cho chúng một kích trí mạng!”

“Chật.. chặt..! Hạ gia đắc tội nhân vật lớn rồi”

Caseur nâng ly “Cheer! Cho kế hoạch chúng ta”

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Nụ Hôn Đầu Nồng Nhiệt

Jack and Mike tựa lưng bên ngoài chột thấy có tiếng bước chân, Hạ Gia Thần đi đến thấy hai người này đứng trước cửa tựa hộ vệ có chút nghi ngờ

“Hai người không phải bạn học Caseur sao?”

Jack “Tôi có cuộc điện thoại” cầm điện thoại sau đó nhá máy cho Adrena

Mike nhún vai “Tôi đi vệ sinh không được sao? Anh có chuyện gì không?”

“Tôi chính là chủ nhân nơi đây. Chỉ là muốn nói hôm nay tôi bao, không cần trả tiền mà thôi” âm thanh Hạ Gia Thần vang lên đầy kiêu ngạo.

“Anh thật là một người chủ phóng khoáng” – Mike không tiếc lời khen nhưng trong lòng thầm phi nhỏ, muốn dùng tiền tán tiểu thư nhà chúng tôi, không có cửa. Một ngón chân cũng không xứng!

“Chẳng biết tôi tham dự được không?”

“À chuyện này anh phải đi hỏi Caseur rồi, Caseur làm chủ buổi tiệc” – Mike sống nước ngoài từ nhỏ, hành sự tùy ý.

Cửa bỗng mở ra, “Hai người đi đâu lâu thế? Ồ! Thần anh ở đây làm gì?” – Caseur giả bộ ngạc nhiên.

“Anh có thể tham gia cùng em được chứ” Bộ dạng Hạ Gia Thần cũng thuộc hàng mỹ nam nhưng toàn thân đầy tà khí, năm nay anh ta đã 28 tuổi, dẫn dắt hắc đạo một người nguy hiểm không dễ chọc.

“Ngày hôm nay sinh nhật em gái anh. Sao anh không ở với cô ấy đi?”

“Nó đã có Bạch thiếu làm gì quan tâm người anh này”

“Vậy sao? Cần em an ủi á. Tiếc là bọn em uống rượu đủ rồi. Đang định ra sân nhảy giải stress đây”

“Hạ đại thiếu gia bảo em không cần trả tiền đây!” – Mike lên tiếng

“Chật! Anh Thần thật ga lăng với phụ nữ nha”

Caseur miệng nịnh nọt nhưng trong lòng rất khó chịu. Cô nghe danh tên này đã lâu, xưng danh ngựa giống, đi đâu cũng có bông hồng, định nhắm vào cô bạn đơn thuần của tôi sao? Nếu không phải kẻ khó chơi nhất là hắn, cô đã không thêm nhịn mà chửi thề rồi.

Adrena bước ra khỏi phòng đi lướt qua Gia Thần. Hắn ngửi thấy một mùi thanh thoát nhàn nhạt không giống mùi nước hoa đám nữ nhân hay xức, tươi mới. Mỹ nhân lạnh lùng, hắn càng muốn. Ánh mắt hắn lóe lên tia thèm khát tựa con sói đói thấy món mồi ngon lành.

Adrena mặc kệ bước tới vũ trường nhìn mọi người điên cuồng trong điệu nhạc. Cô hiện tại rất muốn giết người. Hạ đại thiếu gia là người đầu tiên cô muốn giết, không chỉ muốn giết mà còn muốn khoét mắt rồi móc ra. Ghê tởm đến buồn nôn. Nhưng năng lực kẻ này không thể khinh thường.

Có thể ngăn cản sự xâm nhập của Demone vào đây và đảm chặn làm ăn ở phương Đông vô cùng gan dạ liều lĩnh. Trừ khi hắn tới Italia hay những nước phương Tây thì mới có cơ hội giết hắn, còn phương Đông e rằng khó. Cô muốn hợp tác với yakuza Kansa, có sự trợ giúp của bọn họ mới mau chóng ép được Hạ gia. Xem ra để nhân cách kia làm quen, thăm dò Bạch Hạ Ân rồi sẽ ra tay.

Bạch Nguyên Phong chạy trốn Lan Y đi đến nhà vệ sinh thì phát hiện cô bạn lúc nãy của Caseur cứ đứng yên, hai tay ôm vai, lặng im không nhúc nhích. Anh có một người cô là nhà tâm lý nên anh cũng biết phần nào.

Cô gái này xinh đẹp thật nhưng ánh mắt trống rỗng lạnh lẽo như người chết, toàn thân mang khí hắc ám. Quả thật tựa như búp bê vô hồn đang đứng, không thấy dấu hiệu của sự sống.

Adrena chột cảm nhận được ánh mắt kỳ lạ đang nhìn cô. Khác với những ánh mắt tràn đầy dục niệm, ánh mắt này có sự thương hại, đồng cảm. Cô cười lạnh, cô có gì để thương hại?

Tiền, quyền lực cô đều có, thứ cô muốn cô đều lấy về tay. Ăn chơi tuyệt đối không xài hết tiền. Cô là nữ vương cao ngạo tàn nhẫn, ai nghe tên cũng sợ hãi. Cô bước về phía Bạch Nguyên Phong.

Hai người đứng đối diện nhau, bốn mắt nhìn nhau không ai nhúc nhích. Hắn giờ mới thấy rõ đôi mắt tựa đá quý màu xanh lục, trong suốt vô hồn như ẩn dấu rất nhiều bí mật không ai có thể chạm vào.

“Bạch Nguyên Phong? Chàng kim quy của mọi cô gái?” – giọng cô trầm trầm gọi cảm nhưng tràn đầy chế nhạo.

Vừa nghe thấy lời cô nói, hắn liền co rút khoé miệng, đây là lần đầu tiên hắn gặp người thẳng thắn đến như vậy, ẩn trong đó là chế nhạo khiến hắn không thoải mái

“Trên đời này còn nhiều người hơn tôi!”

Adrena mỉm cười lạnh nhạt “Nhưng Bạch mã hoàng tử thì chỉ có một? Phải không Bạch thiếu?”

Hắn có chút không tiếp nhận nổi, đúng là con gái nước phương Tây phóng khoáng trực tiếp. Các cô gái ở đây cho dù trực tiếp cũng không trực tiếp bằng.

Adrena thấy hắn ta đứng hình khẽ cười, chàng trai kim quy này có phần ngây thơ, một bộ dạng thật muốn khi dễ, ắt là xử nam.

Adrena nổi hứng trêu chọc, cô quàng tay qua cổ anh, ngón tay như có như không khẽ chạm vào lồng ngực anh, khiến anh run rẩy

“Làm Bạch mã hoàng tử của riêng một mình tôi!”

Chưa kịp đẩy hay nói lời nào, anh cảm nhận được một thứ gì đó vô cùng lạnh đặt lên môi anh, nhiệt độ ấy làm anh nghĩ mình đang bị ma cà rồng khi dễ. Cô gái tiến tới sát người anh hơn, quần áo hai người cọ xát. Nụ cười lạnh như băng, cả người cũng thật lạnh mang theo hơi rượu, không hiểu sao anh không bài xích.

Adrena cảm nhận độ ẩm truyền từ đôi môi anh, bỗng có chút ham muốn luồng nhiệt ẩm áp này, càng ngày càng dựa sát như tìm kiếm hơi ẩm. Cô luồng lưỡi quấn lấy lưỡi anh.

Cô cảm nhận thân thể anh cứng ngắc. Cô khẽ cười, cắn nhẹ môi dưới định rời đi thì có một đôi tay kéo cô lại, một tay vòng qua hông ôm cô càng sát thân thể anh, tay kia đặt ở gáy ép môi cô kề sát môi anh, cô cảm nhận hơi thở ấm nóng phả vào mặt, nụ hôn trở nên triền miên đầy nồng nhiệt khiến cô có chút hít thở không thông.

Cô nhắm mắt lại cảm nhận hơi ấm tỏa ra đang truyền sang cô. Mùi rượu trong khoang miệng làm say lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Không Ngờ Lại Có Cái Đuôi Rắc Rối

Caseur đi ra không ngờ được thấy một màn mặn nhạt như thế này. Chật! Cô phải quay phim lại. Nói là làm liền cầm điện thoại quay còn không quên nhận xét, thật kịch liệt, đã quen hai con người lạnh nhạt này lâu rồi, không ngờ hai tảng băng đụng nhau cũng có thể toé ra lửa.

Jack và Mike mới rời khỏi cô chủ một lát liền thấy cô chủ bị người khi dễ, trợn to mắt định tiếng tới thì bị Caseur ngăn

“Đừng cản trở chuyện tốt chứ! Nếu Adrena không muốn ai dám khi dễ. Nhìn là biết tự nguyện rồi!”

“Nhưng...”

“Nhưng nhị cái gì! 21 tuổi rồi mà chẳng có mảnh tình vắt vai nào. Tính để nó thành gái ế à!”

“Đúng là không thể nhìn mặt người để đánh giá. Hai con người lạnh lùng gặp nhau liền toé lửa. Thật nóng bỏng. Ha ha!” - Caseur thần nhin bình phẩm

Jack và Mike vẫn còn trợn mắt há hốc mồm nhìn, nếu để ngài Ryan biết được... Không! Tốt nhất là dấu nhẹm đi.

Mike “Tên đó không phải là Bạch Nguyên Phong sao? Xem ra mai sau phải chú ý tới hắn nhiều một chút!”

Jack gật gù “Tiểu thư làm sao chọn người điệu thấp được”

Hạ Gia Thần đi ra liền thấy người hắn muốn theo đuổi ôm hôn một người đàn ông khác liền tức giận. Hắn đẹp trai lại có tiền có quyền thế vậy mà có

người không chú ý lại đi hôn một kẻ khác. Nhìn kĩ lại liền càng tức giận hơn, đó không phải là Bạch Nguyên Phong em gái hắn si mê sao?

Chết tiệt! Cái tên này có em gái hắn mà còn dám tán tỉnh người hắn chú ý, hắn ta tức giận phát tay đi “Tra cô gái kia cho ta!”

Bạch Nguyên Phong buông đôi môi Adrena ra. Làn da trắng không sức sống giờ nhiễm một tầng đỏ, đôi môi sưng đỏ. ánh mắt anh đầy chất vấn nghi hoặc

“Cô không phải người thuần phương Tây”

“Tôi sống ở phương Tây từ nhỏ làm sao lại không phải?” giọng nói ần chút tiểu ý.

Bạch Nguyên Phong vuốt nhẹ mái tóc màu vàng của cô

“Tóc giả. Có vẻ cô đang nguy trang không muốn ai biết”

“Đây không phải phim trinh thám” cô vẫn đang ở trong lòng anh, hai thân thể kề sát nhau.

“Vậy tôi có thể biết tên thật của cô?” Bạch Nguyên Phong vẫn không có ý định buông ra.

Cô bỗng bật cười, rồi đẩy anh ra, hất tóc, trước khi đi chỉ để lại một từ “Adrena”.

“Cô lấy đi nụ hôn đầu của tôi. Xong chuyện liền bỏ chạy?” – Nguyên Phong khoanh tay chất vấn.

Adrena dừng bước quay đầu, khoe miệng khẽ nhếch, từ từ tiến tới, nói thầm vào tai anh “Dù sao đây cũng là nụ hôn đầu của tôi. Xử nam sao? Làm không tệ!”

Giọng nói hơi trầm đầy gợi cảm, hơi nóng phả vào tai anh khiến người anh có chút tê cứng nhưng nghe xong câu nói của cô liền đen mặt. Cô nàng này thẳng thắn tới tức chết người.

Adrena vẫn bộ dạng kiêu ngạo tựa một con mèo kiêu sa vừa mới ăn trộm được một bữa thịt cá.

Caseur đang cầm điện thoại cười bí ối, “Thật không ngờ nha~” còn cố kéo dài âm

“Nụ hôn nồng bỏng muốn cháy hết cả người. Làm ta cảm thấy bản thân cần kiểm bạn trai thôi”

“Nói đủ chưa? Về”

Cô ngao mạn hất tóc rồi lại ngoảnh mặt đi ra phía cửa, hai người kia liền theo sau.

Caseur thấy anh Phong vẫn còn lưu luyến nhìn bóng lưng của Adrena tiến lên tiểu ý nói “Thật không ngờ, tảng băng ngàn năm như anh vì một nụ hôn mà tan chảy nha”

“Anh chỉ có chút tò mò mà thôi”

“Tò mò mà hy sinh luôn nụ hôn đầu sao? Em nhớ anh bị bệnh khiết phích mà. Ha ha bị cưỡng hôn thú vị không kể em nghe đi”

Bạch thiếu mặt càng đen hơn “Sao em biết? Cô ấy thường làm vậy?”

Caseur lắc đầu, vỗ vai “Chật! Chưa chi đã nghe mùi giám chua a~! Thật ra em cũng ngạc nhiên lắm vì đây là lần đầu tiên thấy người lạnh lẽo như Adrena lại chủ động hôn một người nha. Nếu mà là anh chủ động thì e rằng anh đã bị gãy vài cái răng rồi ha ha. Thôi em đi đây!”

Caseur bay như tên lửa thoáng chốc liền mất hút.

Adrena đi lấy xe thì phát hiện dường như có người theo dõi, cô suy nghĩ chỉ có thể là Hạ Gia Thần, hắn đang có hứng thú săn mồi tự nhiên sẽ thu thập tin tức về người đó. Cô cầm điện thoại nhắn tin cho Caseur “Đêm nay ta qua chỗ người”.

Jack và Mike nhận thấy hiệu lệnh của Adrena, bản thân hai người cũng biết đã bị người theo dõi. Thông tin về cô đều là bảo mật, ở Italia cũng rất ít người biết. Không sợ bọn hắn tra ra chỉ sợ chỗ ở bị lộ. Hai người đành lái xe đi về trước, quả thật đám người kia chỉ theo dõi tiểu thư.

Mike lái xe, Jack gọi điện thoại

“Quán XXX, đi theo xe màu đỏ, cắt đuôi đám người theo dõi. Dạy bọn chúng một bài học càng tốt nhưng đừng quá mức kéo bị nghi ngờ”

Thật ra mấy năm nay bọn họ đã âm thầm xây dựng thế lực ở đây, Demone không thể tràn qua hết thì vẫn có thể huấn luyện người châu Á.

“Ông chủ. Đám người theo dõi bị phá đám, mất dấu”

“Không cần”

Hắn có hứng thú nhưng lại cảm thấy thân phận người này không phải tầm thường. Bạn của Caseur có thể là gia thế bình thường sao, e rằng cũng là tiểu thư gia tộc nào đó bên nước ngoài.

Khí chất đó cả xe cô đang sở hữu tuyệt đối không phải gia thế bình thường, hắn nghi ngờ cô gái này tới từ hắc đạo, hơi thở có phần giống hắn, lạnh lẽo không sợ hãi. Hắn có thể đùa giỡn nhưng tuyệt đối không đùa giỡn người không nắm bắt được lại mang theo nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Thần Thờ, Hoang Mang

Sáng sớm tinh dậy, Hy Hy phát hiện mình đang ở nhà Caseur còn nồng mùi rượu liền vỗ đầu bút tóc, “Caseur!! Tối hôm qua nguoi dám rủ ta đi bar!!!”

Caseur một đầu tóc rối, đang gỡ đầu ngáp “Sáng sớm la ó cái gì. Bạn bè cũ gặp mặt có gì đâu. Để ta sai người đưa nguoi đi học”

Caseur suy nghĩ tới chuyện gì bỗng cười gian, tối hôm qua cô có quay đoạn phim Adrena hôn, nếu đưa cho Hy Hy xem thì thế nào nhỉ?

“Buổi chiều ta mới có tiết”

“Ồ. Vậy lát nữa để ta chở nguoi đi về”

Adrena quả thật là dân thích chơi nổi mà, cái xe trên thế giới chỉ có vài chiếc. Đúng là đang khoe ta là ai.

Caseur lắc đầu.

Tốt nhất chiếc xe này nên để đây. Ai biết nàng ta hứng lên lại đua xe, cho dù đua xe cũng phải rủ ta đi theo. Hy Hy tuy có học võ nhưng quả thật chỉ được cái sức bền tăng sức khoẻ, đủ tự vệ còn đánh nhau thì bằng 0, nếu bị phát hiện ai đó bắt cóc thì thật nguy hiểm.

Hy Hy ăn no ngủ kĩ vô tư vô cùng. Nàng chỉ nghĩ tới việc học vượt, rút ngắn thời gian. Bây giờ toàn học mấy môn cơ bản. Thật may mắn ở đại học rất ít điểm danh, tất cả là tự giác tự nguyện nhưng cô sợ khiến Giáo sư có thành kiến, vậy là không tốt. Cô luôn luôn là một đứa trẻ ngoan mà!

Sáng sớm Bạch Nguyên Phong có chút ngần ngại ngồi phòng khách, bà mẹ đi du lịch. Nhà chỉ còn anh và mấy người hầu. Bạch Hạ Ân mới bước vào liền thấy một bức tranh mỹ nam mặc áo phong phanh hở ngực ngồi ngẩn người, lần đầu tiên thấy thằng này biết ngẩn người như thế, “Có chuyện gì khiến cháu khó xử sao?”

“Cô! Con không biết nữa” – Bạch Nguyên Phong nhăn mày nhớ lại lời nói vang bên tai “Làm Bạch mã hoàng tử của riêng tôi”

Bạch Hạ Ân hứng thú, đứa cháu lúc nào cũng quyết đoán không ai làm khó được, nay lại thể hiện bộ dáng này, cô nhướn mày “Sẽ không phải là rơi vào lưới tình đi?”

Không hiểu sao hắn trong lòng có chút chột dạ, “Hả? Sao cô nói thế?”

Giáo sư Ân làm nhà tư vấn bao lâu nay làm sao không thấy, cười cười vỗ vai “25 tuổi đầu rồi, cũng nên có mảnh tình vắt vai”

Không hiểu tại sao lòng hắn rối rắm, có chuyện gì khó khăn đều vô tư hỏi nhưng chuyện này hắn không thể nói ra được.

Nhìn biểu tình rối rắm muốn nói lại thôi của thằng cháu mà lắc cười, nói giỡn “Có gì mà không thể nói, có liên quan đến sĩ diện đàn ông sao?”

Nhưng rồi lại phát hiện đôi tai nó bỗng đỏ, tự khen mình, đúng là chuyên gia tâm lý, đoán đại cũng trúng, nghiêm giọng nói “Hừm! Con phải nói thì ta mới giúp được. Ta từng gặp nhiều trường hợp khó nói, có gì đâu mà ngại”

Cuối cùng cô nghe thấy giọng nói lí nhí của thằng cháu, nhủ mày, thằng này tính tình thẳng thắn, có gì nói đó, độc mồm độc miệng mà cũng có lúc nói thò thè như con gái, “Con bị nguoi ta cưỡng hôn...”

Câu nói như sét đánh ngang tai!

Cô nàng nào mà buh hân quá vậy?!

“...Nhưng chẳng hiểu sao con không bài xích...”

Tâm lý của con có một chút M đấy - cô Ân nhận xét

“Khi cô ấy định rời đi không hiểu sao con lại muốn níu kéo lại... ánh mắt cô ấy rất cô tịch, toàn thân lạnh lẽo nhìn như búp bê vô hồn, kể cả khi cô ấy cười cũng là u ám. Con chỉ biết cô ấy là bạn của Caseur”

“Caseur! Con bé chuyên gia gây rắc rối! Nghe con kể thì ta nghĩ cô gái đó chắc không thể là người bình thường”

Giáo sư Ân vỗ vai an ủi “Thất tình hay là tình đầu dang dở là chuyện bình thường. Khuyến con một câu yêu ai thì cũng phải biết nhà người ta!”

Giáo sư Ân bắt đầu giảng giải

“Vội lại đây chỉ là cảm xúc nhất thời. Tình cảm sinh ra từ những cảm xúc chợt phát sinh là thứ bất ổn nhất, nó dễ dao động và rất dễ tan vỡ. Đừng có yêu kiểu nhất kiến chung tình. Cái gọi là nhất kiến chung tình cả đời rất ít xảy ra thật. Ta nghĩ chắc là vì cô gái ấy quá mức cô liêu, con cảm thấy thương hại nhưng thương hại không thể thành tình yêu. Tình yêu phải trải qua thăng trầm, tôi luyện mới bền được, không thì sau đó chỉ có ngờ vực lẫn nhau”

Bạch Nguyên Phong kết một câu “Giờ con đã hiểu vì sao tới giờ cô vẫn ở giá. Chắc mai sau con cũng giống...”

Cô Ân đập đầu Nguyên Phong “Vi ta không thích. Sống một mình có phải vui vẻ hơn không? Khuyến con thật là phí lời!”

Bạch Nguyên Phong thờ dãi “Con thấy một cô Hạ tiểu thư lắm rồi. Đêm qua còn dám hạ thuốc may mà Minh nghi ngờ ra tay”

“Hửm? Nói ta nghe cô ta hạ thuốc con như thế nào? Đi cả một đám mà vẫn gan thế?” - sắc mặt Bạch Hạ Ân tối sầm lại

“Ban đầu cô ta đòi nhảy, kéo con lên sàn, con đứng im mặc cô ta nhảy múa”

Giáo sư Ân đỉnh chính chắc chắn là múa khêu gợi, gợi tình. Nhiều lúc ngẫm lại thằng này có phải đàn ông, khiến cô nghi ngờ giới tính bao lần.

“Sau đó nhân viên bùng ra hai ly rượu cô ta bảo đây là chai rượu rất quý, chỉ có con mới đủ tư cách nếm thử. Dù đã nói uống rượu đủ rồi lát còn lái xe cô ta vẫn mời, anh say em đưa anh về nhà. Minh đứng gần đó thấy lạ cũng mang nghi ngờ liền chạy tới giả bộ đụng trúng khiến ly rượu đổ. Con kết 1 câu ly rượu quý anh không có phúc hưởng rồi. Kêu thủ hạ tra thì phát hiện cô ta bỏ thuốc còn có sẵn phòng. Nghe xong rung mình nên chạy cuối cùng vẫn bị người cường hôn”

Cô Ân rút cuộc không thể nhịn được, cười ra tiếng.

Hắn có chút ủy khuất “Con giống quả hồng mềm tùy người nắn bóp đến thế sao? Đừng hỏi vì sao tới giờ con không có bạn gái. Cô thử nghĩ đám con gái như sói đói nhìn mình, hận không thể bỏ nhào vào, còn tâm tình nào”

Cô Ân gạt gù đồng ý “Nếu có trách thì trách một bộ dạng thư sinh mời người khi dễ đi”

Mặt hắn trở nên đen thui nhưng không biết suy nghĩ điều gì sắc mặt bỗng trở nên âm trầm

“Cô nói người Hạ gia có một bà cô khi xưa quyến rũ mafia Italia nhưng không thành. Con trai trùm mafia giờ đang lấy thân phận giám đốc điều hành khu châu Á tập đoàn Anderson tiến vào, trùng hợp lại đặt trụ sở ở đây. Sẽ là trả thù sao?”

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chuyện Xưa

“Còn thông tin ta mới nhận được bây giờ hắn đã là trùm mafia Italia rồi. Hắn đang tìm người châu Á tiến vào thành phố này, cũng thăm dò người chúng ta. Hắn mới xử lý xong gia tộc liền tìm cách chạy qua đây. Hắn là tới để trả thù”

“Xem ra nhà họ Hạ gây thù chuốt oán rất nhiều. Ông nội họ Hạ có một đứa em gả vào nhà Đông Phương, hiện tại thành người chơng quân. Sinh ra đứa con chẳng ra gì. Hai chị em họ hành động cũng giống nhau. Chị ý nhan sắc quyến rũ ông Louis, em thì phá hoại hạnh phúc gia đình của cha mẹ.

Đáng tiếc cả hai đều không thành công. Tự hỏi không biết có khoe khoang chiến tích của nhau hay không mà mà cả hai ả đàn bà đó đều cả gan bắt cóc người”

Bạch Hạ Ân nhắm mắt thờ dãi “Cô xem Lam Diêu Linh như chị mình, năm đó cô khuyến nhủ nhưng lại chấp nhất, để rồi cuối cùng là chết không nhắm

mất. Bây giờ tên kia bị con cái ghê lạnh, xứng đáng thôi, chị ấy mang thai, mất cả hai mạng người”

“Đồng Phuong Hiểu dám sai người bắt cóc mẹ, nghĩ rằng mẹ chết thì không ai biết, ba sẽ cưới à ta sao? Bà ta hại đứa em chưa thành hình, hại mẹ không còn mang thai được nữa. Còn à ta sau khi phá đám chán chê rồi, vì cái gọi là quyền lực, ém nhem, không bằng chứng không đủ sức chống lại. Sau vụ đó liền cưới chồng sống mạnh khỏe”

Cô Ân trầm tư “Đề hạ bị được hai nhà Đồng Phuong, Hạ gia thì phải hợp sức rồi. Bất quá thái độ nhà họ Lam dường như không có ý trả thù. Ông cụ cổ hủ, con gái như bát nước hắt đi, sống chết cũng không liên quan nhà họ”

“Nợ máu phải trả bằng máu!” – Bạch Nguyên Phong kiên quyết

“Xem ra chỉ có thể hợp tác với trùm mafia Italia rồi”

Hy Hy đi bộ đến trường, vài km thôi mà, xem như tập thể dục. Cô hôm nay tay không đi học, à không tay cầm điện thoại, dù sao cô cũng rất dễ ghi nhớ, cảm thấy không cần thiết. Hôm nay cô mặc váy xuống màu vàng nhạt dài tới đầu gối, có hai túi váy nhỏ thế là cô thọt tay vào mà đi, nhìn trời nhìn đất.

Bữa nào cô phải bắt Caseur làm hướng dẫn viên du lịch mới được không thì rủ chị Tuyết đi chơi, có chút áy náy. Mấy bữa nay chị Tuyết làm com mà mình không có ăn, hôm nay phải về nhà ăn com mới được.

Bạch Nguyên Phong đang lái xe, cô Ân nhìn qua cửa sổ, “Lái xe chậm lại”, anh thấy làm lạ nên cũng nghiêng người nhìn theo hướng cô. Hy Hy không biết những hành động ngốc nghếch đều đã bị nhìn thấy.

Cô Ân cười “Đứa trẻ này định đi bộ tới trường sao? Từ đây đến đó cũng vài km”

“Cô có vẻ hứng thú với cô nhóc này quá nhỉ?”

Cô gái đó anh cũng thừa nhận có phần khác biệt so với các cô gái anh thường lượn vòng trước mặt anh.

Trong tự bạch con bé ghi mờ còi cha mẹ là không nhìn nhận mặt cha sao? Trên người không chút hận thù, trực giác cô cho rằng đứa trẻ này không bình thường. Tại sao phải theo học ngành Tâm lý trong khi đã tốt nghiệp MIT, các công ty sẵn đón lại từ chối, chọn đi quân sự.

“Dừng xe đi” Cô Ân lên tiếng.

Hy Hy đi một quãng thì thấy có chiếc xe dừng, cũng không quan tâm lắm đang muốn trực tiếp đi qua thì “Em Hy đang đi bộ tới trường sao? Từ đây đi xa lắm sao không đi xe?”

Hy Hy chớp mắt có chút lưỡng lự, lừa dối thầy là không tốt, “Em không có xe, không sao đâu cô, đi bộ tốt cho sức khỏe”

“Thế thì em lên xe đi” cô Ân mỉm cười đáp.

Ách. Cô nhìn sang thấy Nguyên Phong, lập tức nghĩ, đi cùng xe với nam thần trong mộng của các cô gái = bị hội đồng = bị..... Nhưng mà cô giáo đã mời chẳng lẽ không đi.

Hai người đều thấy cô đang lưỡng lự, kì lạ, con gái ai mà được mời cùng xe với Bạch Nguyên Phong đều tỏ vẻ vui mừng phấn khích chứ không phải bộ dạng tránh xa càng xa càng tốt.

Cô Ân vui vẻ hỏi “Em không muốn đi cùng xe với cô?”

Hy Hy cúi đầu, hai ngón tay chỉ chỉ vào nhau, đành thành thật lí nhí trả lời “Nữ trong trường rất đáng sợ”

Cuối cùng cô Ân bật cười “Thì ra không phải ghét bỏ cô mà là ghét bỏ Phong đi! Không sao. Cô bảo kê!”

Hy Hy gật đầu có vẻ cô không thể từ chối đành leo lên xe ngồi kế cô Ân.

Giáo sư Ân giờ mánh lừa gạt trẻ nhỏ, “Không còn cha mẹ chăm sóc ắt sống cực khổ lắm!”

Cực sao? Cô thấy mình sống như heo thì có, ăn no ngủ kĩ có người hầu hạ. Hy Hy lắc đầu.

“Chắc con nhớ cha mẹ lắm”

“Rất nhớ. Chắc bây giờ họ đang hạnh phúc trên thiên đàng” – Hy Hy ngược nhìn ra bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Gặp Lại Họ Hàng

Cô Ân nhìn biểu hiện của Lam Hy, tự nhiên lưu luyến. Đứa trẻ này cho rằng cha nó đã chết cùng mẹ nó nhưng kì thực ông ta vẫn còn sống. “Cha con là người như thế nào?”

Hy Hy nghiêng đầu nghĩ ngợi “Rất tốt! Lúc nào cha cũng mang quà về”

“Cha mẹ con vì sao lại qua đời?” Cô Ân đã phát hiện điểm nào đó không đúng.

“Tai nạn xe cộ” – Lam Hy thần nhiên đáp.

Đứa trẻ này có vấn đề. Không hiểu sao cô cho rằng đứa trẻ này đang có bệnh về mặt tâm lý.

Xe dừng lại ở bãi đậu xe nhà trường, Bạch Nguyên Phong thân áo thun vàng quả thật trùng hợp với màu áo Hy Hy đang mặc, anh bước xuống xe mở cửa, GS Ân ra trước theo sau là Hy Hy, có mấy người chú ý.

“Cô gái theo sau GS. Ân là ai? Lần đầu mới thấy”

“Cô ta còn mặc cùng màu với học trường”

Bạch Nguyên Phong nhìn Hy Hy, cô gái này cho anh một cảm giác rất kỳ lạ, có cảm giác quen thuộc. Chưa kể ánh mắt tránh anh như nhìn thấy thú dữ, anh quả thật bị cô gái này ghét bỏ.

Hôm nay cô cũng mặc cùng màu, thật trùng hợp nhìn giống như một đôi quen nhau. Anh liền lắc đầu, mình đang suy nghĩ gì thế. Đôi mắt cô cũng trong suốt, nhìn cô lúc này quả thật giống búp bê khá xinh xắn mang nét ngây thơ. Anh dời tầm mắt rồi đi.

“Lam Hy vào lớp đi! Cô còn có việc!”

“Con muốn học vượt với lại những môn cơ bản con muốn nghỉ, chỉ đi thi thôi được không?”

“Học sao là chuyện của con. Miễn đạt kết quả tốt là được!” Cô Ân trả lời, có khả năng thì cứ làm.

Lam Hy gật đầu rồi đi về phía lớp, học kì này chưa thể đăng kí thêm đợt sang học kì sau đăng kí cũng không muộn. Hy vọng có thể 2 năm hoàn thành bậc đại học.

Kỳ thật cô rất thích tâm lý cho dù không có Adrena cô rảnh cũng sẽ đăng kí học. Caseur nói EQ cô thấp thật sự phù hợp với ngành này sao? Chẳng qua cô lười để ý. Cô không phải loại người bận tâm tiểu tiết. Càng bận tâm những thứ ngoài lề hiệu suất càng giảm.

Chẳng hạn như đám người thích nói xấu mình, cho dù họ có nói gì đi chăng nữa cũng không thể làm cô bứt rứt. Đám người đó nói xấu mình rồi mang tiếng xấu mai này không ai yêu? Không cần! Quá nhiều bận tâm chỉ thêm nhức đầu. Kể cả hồi nhỏ cô còn tưởng mình bị quỷ nhập còn không quá lo âu.

Có lẽ cô trời sinh là vô tâm vô phé. Bận tâm ánh mắt người khác nhìn mình cô sẽ thành người thương. Bởi vì ở MIT người học vượt rất nhiều nên đây là chuyện bình thường. Cô quen cách sống độc lập, tự bản, sẽ không vì mình khác thường mà tự ti. Ở Mỹ khác thường sống, bình thường chết. Cô nghĩ sớm muộn gì cô cũng sẽ nổi tiếng, trốn tránh không phải là một cách hay. Kệ tới đâu thì tới đó! Cảm thấy chán quá thì quay trở về. Suy nghĩ đơn giản cuộc sống vui vẻ dù biết rằng cuộc sống là phức tạp.

5 tháng sau

2 người ngồi dưới sân trường, “Chết tiệt bà quả thật ghen tỵ với người. Vài tháng liền nổi tiếng ngang bằng bà! Học trò của ngôi sao trong giới tâm lý Bạch Hạ Ân. Vài môn không đi học mà vẫn đứng nhất nhì, đã thể đăng kí cả đồng môn, học chung luôn với cả đàn anh đàn chị. Bà phải tự hỏi đây có phải là hack, lỗi bug không?”

Lam Hy đang chăm chú đọc sách nghiên cứu bệnh tâm lý, “Người rối loạn nhân cách không nguy hiểm trừ trường hợp là một Psychopathy (Thái nhân cách) hoặc người mang nhân cách chống đối xã hội. Adrena có được xếp là người mang nhân cách chống đối xã hội không?”

Caseur vuốt mồ hôi, chính xác rồi còn gì nữa, nàng ta là xã hội đen không nguy hiểm mới là lạ. Lam Hy tiếp tục đọc, “Nguyên nhân gây ra rối loạn phải là tác động rất mạnh lên hệ thần kinh, khiến tinh thần bị dả kích không chịu được sức ép. Người bệnh có khi không chấp nhận điều đã xảy ra mà tự tạo suy nghĩ giả, bản thân quên mất chuyện đã xảy ra. Còn nhân cách ẩn dấu kia lại nhớ. Ta tự hỏi có khi nào ta chính là nhân cách phụ?”

Caseur chống tay “Người muốn tiêu diệt nhân cách kia sao?”

Cô lắc đầu, “Ta nghĩ nhân cách khác sinh ra có lẽ là bảo vệ bản thân trước một cú sốc nào đó mà thân chủ không thể tiếp nhận. Ngay cả chính bản thân

không chịu đựng được nhưng có người chịu đựng thay, âm thầm chịu sự tổn thương. Ta chỉ là không muốn tình duyên chẳng nhớ bản thân đã làm gì, mọi thứ đều vượt tầm kiểm soát. Ta chỉ muốn cuộc sống bình thường chứ không phải dấn thân vào cuộc sống tăm tối, hằng ngày chịu nguy hiểm, không biết khi nào vong mạng. Kỳ thực ta không muốn người khác sợ hãi ta, xem ta như quái vật, kẻ thần kinh..”

Caseur vỗ vai an ủi “Không sao cả. Nếu có ngày đó ta dẫn người về. Thiên tài thường khác người. Mấy ai hiểu được thiên tài?”

Hy Hy vẫn mang mắt kính dày cộm, tóc dài ngang vai, cô mặc áo sơ mi với quần jeans, vô cùng giản dị.

“Người vốn dĩ khác người lâu rồi. Không thích kết bạn, càng không thích dự tiệc hội”

“Chỉ là ta cảm thấy nhiều thứ giả tạo quá nên không thích” Lam Hy không cho là đúng.

Caseur bẹo má “Đúng là Hy Hy thanh thuần mà. Sợ có anh chàng nào lừa người mất. Bữa nay có buổi hẹn đấy”

Hy Hy xoa xoa má, đứng dậy đi tới phòng giáo viên không ngờ gặp Lam Chấn Phàm, mấy tháng nay ông có dự thảo, công chuyện bên nước ngoài nên vài ngày mới về trường, liền nghe thấy tên Lam Hy, còn có một số người hỏi có phải họ hàng xa của ông không. Đứa trẻ này để trống mục cha mẹ, chỉ ghi tên một người anh tên Lam Bá Quân. Vừa nhìn thấy tay ông bỗng run, thật giống. Ông chợt nhớ cuộc trò chuyện qua điện thoại chục năm trước.

“Anh! Em vừa mới có một đứa con gái đấy. Em đặt tên nó là Lam Hy nghĩa là luôn vui vẻ, lạc quan”

“Mẹ con có phải tên Lam Diêu Linh không?”

Hy Hy gật đầu.

Khoé mắt ông ửng đỏ, “Tên chú là Lam Chấn Phàm, ta là chú ruột của con”

“Con biết!” Lam Hy nhàn nhạt trả lời.

“Vậy vì sao không đến tìm ta hay Lam gia?”

“Vì mẹ bảo Lam gia từ mặt mẹ rồi” – Lam Hy cảm thấy không có gì để khách sáo, cô Hiền Viên thường nói “Con đại cái mạng đều là máu mủ của mình, nó sai cũng là do mình dạy dỗ không tốt”

“Vậy vì sao cháu lại ở đây?” Lam Chấn Phàm thờ dãi.

“Một chút chuyện riêng và con chỉ nhớ mẹ dặn gửi lời xin lỗi đến gia đình ngoại”

“Vậy sao... Cũng rất lâu rồi...” Lam Chấn Phàm ánh mắt nghĩ ngợi.

“Cháu không nghĩ bước vào Lam gia, cháu chỉ muốn nói: Con đại cái mạng cũng là máu mủ của mình. Mẹ đã chết nhưng còn đau lòng, day dứt về Lam gia. Cháu chỉ muốn mẹ bình thân trên thiên đàng. Tuần sau là ngày mẹ mất, nếu ông ngoại tha thứ xin mời tới dự. Buổi lễ nhỏ sẽ được tổ chức ở nhà bạn Hiền Viên Thanh Tâm”.

Cô đã chuyển đổi kịch bản thành được họ hàng xa nhận nuôi rồi. Làm người giúp việc hẳn không phù hợp với người 10 ngón tay chưa bao giờ dính bụi như cô rồi.

Cô vẫn tiếp tục đi tìm GS Ân thì gặp Bạch Nguyên Phong, “Cô có chuyện về lâu rồi”.

Lam Hy không còn chuyện đành đi về, “Để anh đưa em về” giọng Bạch Nguyên Phong vang lên.

“Không cần. Em không muốn thành chuyện tình tay tư đâu!” – cô thẳng thắn từ chối.

Nguyên Phong cảm thấy buồn cười, “Thế nói cho anh biết ấn tượng của em về anh đi!”

Lam Hy nhìn mặt anh “Anh thực sự muốn nghe? OK! Ấn tượng của em về anh chính là người mang cảm giác không an toàn. CẦN.PHẢI.TRÁNH.XA!”

“Nghe thật phũ phàng. Anh thấy mình rất hiền cơ mà sao lại không an toàn cơ chứ?” cô bé này làm anh tổn thương thật.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 17: Bị Đào Hoa Của Anh Bắt Nạt

Lam Hy lúc mới đầu là bộ dạng tiểu học muội ngây thơ hiền lành nhưng sau đó thì phát sinh sự cố. Đám nữ nhân đó thật phiền phức cuối cùng Lam Hy đã bộc lộ bản chất thật, thẳng thắn độc chết người. Nhưng cô vẫn trực tiếp quy tội là do Caseur.

Tháng trước nếu cô nhớ không nhầm Hạ Lan Y dẫn theo một đội quân nữ tướng khi cô đang ở trong nhà vệ sinh. Có người đẩy mạnh cô vào tường cô lại đập trúng bồn rửa mặt, có một mảng thâm tím hiện lên. Cô rất ghét bị đối xử thô bạo,

“Lam Hy! Tôi hy vọng cô biết điều mà tránh xa anh Phong” một giọng chanh chua vang lên.

“Ồ. Chẳng lẽ anh Phong của cô gần người nào cô đều rảnh chuyện làm như vậy. Tôi chưa bao giờ thấy người nào rảnh rỗi như cô. Tệ thế tôi không có hứng thú với anh Phong gì của cô. Nên nhớ tôi là học trò của cô Ân, lâu chạm mặt anh ta là chuyện hiển nhiên!” – Lam Hy chẳng có chút sợ hãi, đáp trả lại.

“Cô thật không biết điều! Cô..” – Lan Y tức giận chỉ vào mặt cô

“Cô cô cái gì! Thấy tôi hiền lành nên tới thị uy sao? Nên nhớ tôi là học trò của GS. Ân còn kiêm luôn đại luật sư. Nếu tôi có chuyện gì, tôi không ngại kéo tất cả các cô xuống cùng với tôi đấy! À quên tôi còn là bạn thân của Hiền Viên Thanh Tâm, tôi mà có mệnh hệ gì, Thanh Tâm sẽ trả thù thay tôi. À tôi quên mất một lí do tôi không hứng thú với anh Phong gì của cô” – Cô vỗ đầu làm bộ dạng chợt nhớ ra.

“Thanh Tâm và anh ấy đứng bên cạnh nhau tựa như đôi bích nhân, xứng đôi vô cùng!” – giọng cô chứa đựng châm biếm đầy hài hước

Mọi người thật không ngờ cái người lúc nào cũng nhu thuận, hiền lành nhất gan lại có mặt như vậy

Lam Hy vung tay quát, “Tránh ra! Chớ khôn không cản đường! Đánh không lại bạn tôi nên tìm tôi 'bóp' sao? Nhìn tôi giống quả hồng mềm tuy người nấn bóp à? Bất nạt người cũng phải coi người đó là ai nhé! Hừ!”

Hy Hy bạo phát, làm uống công làm thực nữ hiền lành được vài tháng đã hiện hình. Cô thầm khinh bỉ bạo lực từ trong máu.

Giờ nghĩ lại cô còn ần tức giận, nhìn khuôn mặt gầy hoả của Bạch Nguyên Phong, cô neho mắt đầy nguy hiểm. Bạch Nguyên Phong cảm nhận thấy nguy hiểm liền hơi lùi lại, “Bạch thiếu gia! Khuôn mặt ngài thật đẹp nha! Đến nữ nhân cũng phải ganh tỵ!”.

Nguyên Phong nuốt nước miếng, cô bé này lúc mới tới rất hiền lành nhút nhát nhưng từ sau khi quen với Caseur liền không như xưa. Đúng là Caseur dạy hư người.

“Nếu khuôn mặt này không còn xinh đẹp nữa. Hửn không còn ai thích anh nữa nhỉ? Thế thì chúng ta có thể làm bạn nha”

Hy Hy giờ nắm đấm tiến tới gần mặt anh, “Anh chắc cảm thấy phiền với đám nữ nhân lắm nhỉ? Để em giúp anh giải quyết vấn đề đấy!”

“Này! Chuyện gì bình tĩnh dùng lời nói giải quyết. Con gái không nên bạo lực như vậy. Mai mốt không ai thèm thích” Bạch Nguyên Phong lùi ra xa.

“Khi mới quan tâm! Bà giờ chỉ muốn giải mối hận tháng trước mà thôi. Hừ nếu không tại anh! Tôi đã không bị đám con gái bao vây trong nhà vệ sinh, hông bầm tím! Cũng sẽ không bị một đám gây rắc rối. Dù phiền phức! Nhờ ơn anh mà tôi bị đám đào hoa của anh bất nạt đấy!”

Sắc mặt Nguyên Phong hơi đổi, “Bọn họ đánh em?”

“Ai dám đánh tôi! Nếu không phải đang ở trường học thì bọn chúng đã không còn răng, có nước húp cháo cảm hơi!” – cô chống nạnh một bộ dạng bá chằn nói.

“Khụ. Khụ!” – Tất cả phụ nữ sống ở phương Tây đều hung dữ như vậy sao?

“Em chỉ là có lòng tốt giúp anh giải quyết đám lâu la thôi. Khuôn mặt bị “mất cân xứng” ai mà thích nữa”

“Bình tĩnh! Không anh mời em ăn cơm như tạ lỗi. Hay anh giúp được gì liền giúp”

Hy Hy dừng động tác có chút suy nghĩ. “Thôi được rồi! Tôi muốn đi ăn lẩu nướng”

Cô tạm dừng, mai sau đánh tiếp cũng không muộn.

“Tối mai đi. Bữa nay tôi có hẹn”

“Thật trùng hợp, hôm nay anh cũng có hẹn”

“Ai hẹn anh?”

“Caseur!”

“....”

--- ----

“Yo! Hôm nay không say không về!” – Caseur sáng khoái nói.

Đây là phòng bao, quán bar sản nghiệp nhà họ Hạ đã đổi chủ. Adrena mới kiến thiết bang Long Tân vẫn chưa lớn mạnh bằng bang của Hạ Gia Thần.

Trong phòng còn có Jack, Mike, Lam Mẫn, Lam Quang Minh, Nguyên Phong.

Quang Minh lên tiếng “Hôm nay đã nghe cha kể. Không ngờ Hy Hy quả thật là em họ. Kính em một ly rượu”.

Hy Hy cũng không từ chối, mỉm cười đáp lại.

“Ông ngoại bảo có gì em đến Lam gia một chuyến” – Lam Mẫn tươi cười nói

“Được nhưng sau đám giỗ mẹ tôi” Hy Hy gặm nhấm đồ ăn trên bàn, uống rượu không bụng cồn cào chết với lại cô không phải thích uống rượu.

Minh tò mò hỏi “Mấy năm nay em sống thế nào?”

“Sống rất tốt, ăn no ngủ kỹ” – cô trả lời rất đơn giản.

Minh cười “Phụt! Em quả thật thẳng thắn đến đáng yêu”

Lam Hy vẫn tập trung ăn. Minh quay sang thì thầm với Phong “Cô em họ này ắt hẳn được chăm sóc rất tốt nên mới còn hồn nhiên như vậy”

“Cũng có thể lo do tinh thần lạc quan” – Bạch Nguyên Phong ngẫm nghĩ.

Lam Mẫn hỏi “Chỉ tò mò sao em họ làm sao quen được với Thanh Tâm?”

Hy Hy dừng động tác mắt liếc về phía Caseur.

Caseur trầm ngâm nhớ lại lần đầu gặp Adrena, khi đó cô 15 tuổi, tham dự buổi tiệc của cha, thấy một cô bé đi theo người anh, hai anh em lạnh lùng vô cùng, người anh đi đâu đó, cô em lủi thủi một mình. Cô khi đó hay gây chuyện đánh nhau nên ít tiểu thư nào thích chơi cùng. Cô chạy tới cô bé đó “Chào bạn mình là Caseur!”

Một lúc sau cô mới nghe tiếng trả lời “Adrena”

“Ở một mình nơi xa lạ không buồn không sợ sao?” Caseur ngây thơ hỏi.

“Đã quen” giọng nói vẫn lạnh lùng xa cách.

“Vậy chắc bạn ít bạn lắm?”

Adrena không trả lời mà quay người bước đi. Khi ấy cô bị thu hút, cảm giác người này có gì đó giống mình. Bỗng có một người đứng trước mặt “Tiểu thư, ông chủ đang ở vườn chờ cô”

Cô nghe liền đi theo nhưng người đàn ông này có vẻ dắt cô đến khuôn viên vắng người, cô có chút nghi ngờ dừng chân lại, “Hồi này chắc tôi uống nhiều nước quá nên muốn đi vệ sinh. Anh kêu ba chờ tôi”.

Cô chưa kịp xoay người thì anh ta đã vồ đến chụp lấy cánh tay cô, cô hét lên tiếng rồi cũng bị che miệng. Dẫu sao cô cũng thích đánh đám nên đôi giày cao gót liền thụt thẳng một cú vào bụng, hấn ồm bụng rên rì. Đang chạy lại xuất hiện một tên,

“Tốt nhất đi theo tao, tránh bị thương cô nhóc à?!”

Tên kia đã đứng dậy, cô bị chặn hai phía, trong lòng hoảng sợ nhưng ngoài mặt vẫn cố giữ bình tĩnh

“Các người định bắt cóc tống tiền sao? Làm vậy thật phí công, tôi chỉ cần ký séc lập tức các người sẽ có!”

“Hừ. Tưởng bọn tao là tụi ngu sao? Với lại bọn tao chỉ nhờ cha mày dùng một vài dự án ở châu Á thôi!”

Cô không ngờ kinh doanh lại một thế, ăn một nhiều chắc là tiểu thư cành vàng lá ngọc rồi. Ai đó mơ tưởng đến đồ của cha cô nên dùng cách ti tiện này. Bọn chúng lao tới, bỗng cô nghe một tiếng vút của gió, 2 bọn chúng ôm chân ngã xuống.

Trong bóng đêm một bóng người hiện ra đôi mắt xanh lục sâu thẳm câu hồn người. Máu chảy ra từ chân họ sau đó là tay, cô chỉ nghe tiếng nói đầy lạnh lẽo cùng nguy hiểm hận thù,

“Đám người các người chỉ giỏi mỗi trò dè tiện này thôi sao?”. Sau đó cô thấy có một đám người áo đen tới đem hai người đó đi, rồi cô nghe tiếng trầm lạnh nhạt

“Sợ?”

Cô lắc đầu rồi nhìn “Bạn tới từ hắc đạo?”

Cô ấy lại không trả lời ngoảnh người rồi đi. Cô cũng không nói chuyện này cho ba mẹ biết, cho dù Adrena có cứu cô thì họ biết hẳn sẽ kêu cô tránh xa. Cô chạy theo

“Hồi nãy bạn ngẫu lắm. Dạy cho mình đi!”

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Không Muốn Người Quá Cố Thất Vọng

Tiếp theo sau đó là màn cô truy đuổi nhưng khi gặp lại thì lại là một cô bé ngây thơ không giống vẻ lạnh lùng cao ngạo không để ai vào trong mắt. Mãi sau này cô mới biết được cha của Hạ Gia Thần muốn cướp lấy dự án của cha mà đi bắt cóc đe dọa.

Cô cũng không có thiện ý với Hạ gia. Tiêu diệt bọn chúng, ý kiến khiến cô hứng thú. Bọn chúng cứ ngăn chân ở châu Á, nay Ryan đã làm giám đốc điều hành khu châu Á, chuyện này cứ để anh ta lo vậy. Cô cũng ngạc nhiên, tên mafia này trẻ quá, ai dám tin là boss cơ chứ. Vài năm thân thiết hơn cô hỏi “Vì sao lúc đó lại cứu mình?”

“Ngứa tay!”

“....” cô nàng này thật lãnh, cô khâm phục chính mình có thể nói chuyện với tảng băng này.

Caseur gãi đầu cười gượng, “Chuyện dài dòng lắm. Mọi người chỉ cần biết là lúc đó chỉ có Hy Hy dám chơi với tôi thôi. Ha ha!”

Jack và Mike im lặng, phải gọi là chỉ có cô nàng này đủ mạnh mới dám chơi với nữ vương mafia thôi. Ai biết đều run cầm cập miệng van xin tha mạng, có cô nàng này khác người.

Ăn nhậu no say, Hy Hy do uống rượu nên liền buồn ngủ, cô gật gà gật gù rồi người diu lên xe, ngủ luôn.

Một lát sau, âm vang lạnh lạnh vang lên “Đi tới trụ sở”

Adrena tựa người nhìn ra cửa sổ thấy Bạch Nguyên Phong đang nhìn mình, cô cười nhạt rồi buông kính đen cửa sổ xuống.

Nguyên Phong nhìn theo chiếc xe mới rời đi, hồi lúc nãy Lam Hy còn say rượu, sao khi lên xe ánh mắt lại thanh tỉnh lạnh nhạt đến thế. Thật sự có phần quen thuộc kì lạ. Lúc ấy anh như thấy đôi mắt vô hồn thờ ơ mọi thứ thêm lần nữa. Lam Hy mang lại cho anh cảm giác quá kỳ lạ. Lam Hy là em họ Minh, anh đã gặp anh trai cô, lạnh lùng ẩn chứa sự khát máu. Có lẽ Lam Hy được bảo vệ kỹ từ sau khi bị bắt cóc liên chuyển qua Mỹ ở, chắc em ấy cũng không biết gì về mafia. Nhưng có điều anh vẫn cảm thấy thật lạ.

Ryan đang ở tại trụ sở nghe báo cáo tình hình hoạt động của bang thì Adrena bước vào mái tóc màu đỏ khuôn mặt hờ hững.

Ryan nhìn thấy em gái liền kéo cô ngồi bên cạnh “Anh thực sự rất bức mình. Tên Hạ tiện kia có vẻ rất hứng thú với em, tuy không biết em là em gái mafia, chỉ là một trong những người thuộc bang Long Tần. Trâu già gặm cỏ non, không xem bản thân mình già bao nhiêu!”

Cô thờ ơ đẩy mìa mai “Tuổi tác không quan trọng. Quan trọng người như em thích ăn rau sạch. Nhìn hẳn em khâm phục các cô có thể nhai ngon lành rau bina đầy sâu như thế! Không biết có bị đau bụng không?”

Mike nghe xong liền cười ra tiếng, hoá ra cả hai người đều ăn nói rất độc. Chưa kể người kia là hồ giả mèo cũng giống nhau thôi.

Jack suy ngẫm, anh đã điều tra về Bạch Nguyên Phong, có phải toàn thân mang mùi cảm dục mà cô chủ mới muốn trêu chọc không nhỉ?

Cô gác chéo chân lên bàn “Caseur mê ngôn tình cầu huyết, suốt ngày chế giễu em đang ở trong tiểu thuyết tổng giám đốc”

Mike tò mò “Tiểu thuyết tổng giám đốc là sao?”

Jack gõ đầu “Ngu! Chính là kiểu tàn khốc tà mị XXX bao nữ nhân, nữ chính bị hành hạ thế mà cuối cùng lại yêu, sau đó là HE”

Ryan lườm “Hừm!”

Adrena rót một ly rượu, vắt chéo chân, tay chống một bên, tự thưởng thức, “Hy vọng anh sẽ không. Nếu có ngày đó tự tay em sẽ giết chết anh, tránh

bắn mắt!”

Jack và Mike nghe xong liền rùng mình. Tiểu thư thật đáng sợ, cơ mà nhu cầu cơ bản của đàn ông chẳng lẽ lại cấm.

Adrena nhìn thấy biểu hiện của hai người, nhếch môi “Bởi vì ta không muốn mẹ ở trên thiên đường thất vọng về con trai của mình”

Ryan nhăn mày “Thôi đừng bàn chuyện ngoài lề nữa”

Anh bận rộn với công việc làm gì có thời gian lo cho nữ nhân. Với anh lo cho em gái là đủ rồi.

Tuyết lên tiếng “Thiếu gia! Các cô gái được cài vào làm tình nhân của Hạ thiếu moi được thông tin hắn đang muốn vận chuyển ma túy tới Hongkong khu XX với lại nhìn trúng một dự án mà chúng ta đang thầu”

“Nhìn trúng dự án tức là phải làm cho chúng ta buông tay” – Adrena tay gõ bệ ghế.

“Cũng thật trùng hợp. Một thông tin dành cho bang ta. Một thông tin dành cho công ty” – cô cười lạnh.

Ryan đan tay thản nhiên nói “Tên đó có thể ngồi vững vị trí đó bao lâu nay. Làm sao để đám đàn bà dốt mũi?”

“Là thuộc hạ tác trách” Jack quỳ gối.

“Vụ vận chuyển không cần cử nhiều làm gì! Sợ là cái bẫy bắt người. Nếu bọn chúng nói giao dịch xảy ra ở khu XX. Cử vài người đặt bom kho đi. Không bắt được thì cũng không để bọn chúng giao dịch thành công”

“Khu đó đông dân..”

“1 quả bom nhỏ cho một kho tồn hàng. Giao dịch thường đêm khuya. Tạo lừa dụ cảnh sát. Hiện tại không đánh trực diện được thì đột kích” Adrena giải thích.

“Đặt họ Hạ là đúng” – Adrena không tiếc lời khen ngợi

Ryan “Đã liên lạc được với Kansa ở đây”

“Đề em đi!” – Adrena mở miệng.

“Nguy hiểm lắm. Không được!” – Ryan muốn bản thân tự đi

“Không sao. Chỉ cần nói chuyện với boss là xong”

Adrena nhắm mắt suy nghĩ một lát sau Adrena cầm điện thoại nhắn tin “Tối mai mời cả Giáo sư Ân cùng đi ăn!”

--- -----

Adrena nhìn mình trong gương, thì thầm “Bạch Liên Hoa trông thật khó ưa”

Adrena nguy trang thành Lam Hy đi tới phòng ăn. Là một quán ăn gia đình tương đối ẩm cúng. Cô ghét không khí này, chứng như đang mĩa mai cô. Nơi này được thiết kế theo phong cách nhật bản, cô đẩy cửa vào. “Xin chào Giáo sư Ân!”

Cả hai người đều ngược lên, vẫn mái tóc cùng đôi mắt màu đen nhưng ẩn chứa sâu thẳm khó dò, cả giọng nói cũng khan khác. “Em đã mời tôi?”

“Có chuyện muốn nhờ giáo sư thôi”, cô ngồi xuống, cười như không cười.

Bạch Nguyên Phong cảm thấy bầu không khí là lạ, chìa menu ra “Hôm bữa em nói muốn ăn thịt nướng”

“Cứ chọn. Ăn gì cũng được” – cô nhàn nhạt đáp

Trong lúc nướng thịt, cô Ân nói “Hôm trước em hỏi tôi về bệnh trạng Đa nhân cách. Đây là điều em muốn hỏi sao?”

Adrena bật cười, một nụ cười đầy nguy hiểm, “Giáo sư Ân cảm thấy một nhân cách mới được sinh ra đáng lẽ nên bị tiêu diệt không nên tồn tại?”

“Không phải tiêu diệt mà là làm cho hai nhân cách hoà hợp thống nhất với nhau” – Giáo sư Ân sửa lời.

“Vậy sao? Nếu nhân cách đó nguy hiểm với xã hội?” – Adrena hứng thú hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Hợp Tác Với Kansa

Bạch Hạ Ân cảm thấy kì quái, kinh nghiệm bao năm khiến cô kết luận Lam Hy không bình thường còn ẩn chứa nguy hiểm. Cô không trả lời giả vờ hỏi

“Nghe nói tuần sau là ngày giỗ cha mẹ em?”

“Không! Chỉ một! Ngày tưởng nhớ người mẹ đáng kính của tôi. Cô sẽ tham dự chứ?”

“Sẽ! Dù sao hồi xưa cô cũng quen biết mẹ con” Ánh mắt Bạch Hạ Ân nắm bắt được một điều gì đó.

“Có quen biết sao? Tôi muốn nghe” – Adrena bắt đầu tò mò.

“Mẹ con rất xinh đẹp cũng là một người chị rất tốt, chỉ tiếc là hồng nhan bạc mệnh”.

Adrena trầm mặc. Thì thào một câu “Người càng yếu đuối càng chết sớm”

Bạch Nguyên Phong vẫn lắng nghe câu chuyện, vẫn nướng thịt. Anh lần lượt để thịt vào chén hai người.

Adrena thấy thế cũng cười “Đúng là Bạch mã hoàng tử! Thật biết cách chiều chuộng với con gái”

Giáo sư Ân đang uống nước trái cây mèm sặc, thẳng không hiểu phong tình này mà biết ga lăng với phụ nữ? Chuyện rơi từ trên trời.

Bạch Nguyên Phong không trả lời, im lặng nhìn cô, sáu mắt nhìn nhau một mảng trầm.

Chuông điện thoại Nguyên Phong reo lên, “Xin lỗi! Có điện thoại!”

Khi thấy anh bước ra ngoài, Adrena rót một chén sake, bắt đầu nói “Black Rose của yakuza Kansa? Tôi đến để hợp tác”

Giáo sư Ân chột ngừng đũa, nhìn cô.

Cô đưa chén sake vừa nói, “Sao? Ngạc nhiên? Để tôi xin giới thiệu lại. Tôi là Louis de Adrena, em gái trùm mafia Italia!” âm thanh đầy bốn cột vang lên.

Giáo sư Ân mở miệng “Em là người đa nhân cách?!”

“Hừm? Giáo sư có hứng thú nghiên cứu tôi sao? Muốn thì để dịp khác. Tôi đến để đặt quan hệ” – Ánh mắt cô đầy tiểu ý nhưng ẩn trong đó một tia nguy hiểm.

“Tại sao em nghĩ rằng tôi sẽ hợp tác với em?” Bạch Hạ Ân nhận lấy ly rượu.

“Vì chúng ta có chung kẻ thù. Chưa kể còn thêm một nhà Đông Phương căn cứ trăm năm. Đơn phương hẳn không phải cách giải quyết tốt!”

“Được thôi. Lần hợp tác này cô chấp nhận” – Cô hiện tại đã tìm được điều hứng thú để tìm hiểu rồi.

“Tôi cũng rất ngưỡng mộ cô. Kẻ kia thì thần tượng giáo sư, còn tôi thần tượng Hoa hồng đen trong thế giới ngầm”.

Adrena nâng bàn tay cô Ân đặt một nụ hôn nhẹ lên mũi bàn tay “Để bày tỏ sự tôn kính và cũng hi vọng đừng có kẻ nào giúp đỡ kẻ ngu ngốc kia”.

Bạch Nguyên Phong bước vào thấy hai người đều ngồi im. Ánh mắt cô mình đầy vẻ tìm tòi.

Cô Ân đến đây không lâu liền rời đi, chỉ còn hai người ngồi ăn lẩu, “Hôm nay em trầm tính hơn mọi ngày”.

“Thế tôi mọi ngày trong mắt anh ra sao?” – Cô gấp một miếng thịt, nghiêng đầu hỏi.

“Từ ngày em quen Caseur, có một chút chanh chua điều ngoa hung dữ” Bạch Nguyên Phong thẳng thắn nhận xét.

“Tôi nghĩ người như anh ghét tuýp phụ nữ như vậy”

Bạch Nguyên Phong đang gấp đồ vào nồi liền ngẩng đầu lên, nghi hoặc nói “Em có tình muốn tôi chán ghét em?”

“Không biết tôi đã nói chưa, Bạch mã hoàng tử trong mộng các thiếu nữ, không an toàn”

“Em còn giận dỗi tôi sao. Hôm nay tôi đã mời một bữa như lời tạ lỗi rồi. Trời sinh ra đẹp trai cũng là cái tội?”

“Phải mà cũng không phải” – Adrena lắc ly rượu.

“Có thể giải thích?” anh bất bình hỏi

“Hoa thơm thu hút ông bướm. Nhưng người thu hút nhiều căn bã nữ nhân thì ngoài hoa ra còn có....” Dừng lại đầy ẩn ý nhạo báng.

“Đàn ông thấy đàn bà nhào vào lòng mình đại gì không hưởng thụ. Đàn ông già xấu mà nhiều tiền nữ nhân còn đeo lên thì ai sẽ tha cho người như anh? Chỉ hận không thể bỏ nhào áp anh trên giường. Dù anh có nghiêm túc yêu một người, nhưng người đó trước những bông hồng xung quanh anh, tiểu tam tiểu tứ lao vào tranh giành. Từ yêu cũng bắt đầu chuyển thành nghi ngờ. Rồi nảy sinh cãi vã, mệt mỏi, rạn nứt”

Adrena thấy mặt anh càng ngày càng đen, đôi tay anh nắm chặt như ấn nhẫn lửa giận, “Tôi chỉ đang bàn luận theo phương diện một nhà phân tích tâm lý” cô nhún vai, hải hước nói.

Cô gấp một miếng, lạnh nhạt nói ra “Không ai bảo vệ ai 24/24. Anh không thể ngăn cản đám người ganh tỵ nhăm nhí đầy điên cuồng hại người anh yêu.....”

Bạch Nguyên Phong nghe câu đó xong ánh mắt thoáng kinh ngạc, bàn tay nắm chặt hơn, anh ngửa đầu uống cạn rượu, rồi thờ dài, “Đúng là độc mồm độc miệng. Nhưng em nói đúng!”

Cha dù có yêu thương mẹ cỡ nào, cũng bất lực khi mẹ bị bắt cóc.

“Tôi ghen tỵ với anh! Cha mẹ anh thật đẹp đôi! Nhà anh cũng thật vui vẻ” Sạch sẽ không có rác rưởi tình nhân, không tranh đấu gia tộc, rất đơn giản.

“Tôi với Caseur sống ở nước ngoài nhìn thấy rất nhiều đàn ông đẹp trai nam tính. Theo Caseur nói thì anh chính xác là thụ. Tôi nghe mọi người nói: Chỉ có đàn ông mới mang lại hạnh phúc cho nhau” - Cô cười cợt

“Lam Hy! Em muốn tôi đánh vào mông em không?!” – Rốt cuộc anh đã phát hỏa.

“Cả trường đều biết anh không hứng thú với phụ nữ. Không phải gay?” – Adrena bình thản hỏi.

“Đó gọi là chưa tìm được người thích hợp!” – Anh đính chính.

“Sắp sang năm. Lên 26. Chờ vài năm nữa lên chức chứ” – Adrena châm chọc.

Anh lắc đầu ngao ngán, “Phụ nữ là sinh vật kỳ lạ. Cái gì cũng nói được. Nhiều phụ nữ xung quanh thì tay chơi, lăng nhăng đào hoa. Không có thì chê gay. Minh nói đúng. Phụ nữ rất khó chiều chuộng”

Adrena chưa bao giờ gặp người con trai nào tính tình ngây ngô đến thế. Có lẽ sống ở nơi nhơ nhuốc gặp phần lớn đàn ông bạo lực, dục niệm bản thù nên cô trầm mê hương thơm sạch sẽ tươi mát này sao. Cậu em mới lớn chắc chưa bao giờ biết cái nắm tay là gì, vậy mà cũng ở trong thân xác 25.

Ăn uống no say, “Để tôi đưa em về”

Adrena nhìn sâu đôi mắt màu nâu chỉ phản chiếu duy nhất mình cô, nhưng cô chỉ thấy một con người khác. Anh ta đang nhìn một con người khác chứ không phải là cô, trong lòng ẩn tức giận khó chịu, “Bạch mã hoàng tử đối với ai cũng tốt?”

Nguyên Phong chợt nhớ “Lam Bạch mã hoàng tử của riêng tôi” bỗng lắc đầu, “Không phải”

Adrena hôn lên má anh, nụ hôn khẽ phớt qua má, “Ồ Mỹ người ta thường chào hỏi, chào tạm biệt bằng một nụ hôn”.

Adrena đứng dậy vờn vai “Tôi đi về” để lại Bạch thiếu ngây thơ ôm gò má, còn có chút ửng đỏ.

Bước ra ngoài, cô cầm điện thoại nhắn tin cho anh trai “Hợp tác thành công!”

Tỉnh dậy, Hy Hy nghiêng răng nhìn tờ giấy “Thịt nướng của cô vào bụng tôi rồi”

Mang một bụng bị phần đến trường ca thán, “Hu hu. Thịt nướng đền bù tổn thương của tôi bị người khác ăn mất rồi!”

Caseur vỗ về an ủi “Còn có dịp khác mà. Cơ mà sao thấy bà ít khi nào bỏ tiền bao người à nha?”

“Người không biết, ăn chùa ngon hơn ăn đồ của mình à? Ta là một công dân trung lưu, tiết kiệm là thượng sách!” – Lam Hy không ngượng ngừng nói.

Caseur đỏ mặt hỏi, tại sao mình có thể chơi được với người quê mùa này đây. “Hy Hy. Người ăn mặc sành điệu một tí được không? Bớt keo kiệt có chết ai không?”

“Tôi trường là để học! Không phải để diện!”

“Hèn gì tới giờ vẫn không ai để ý! Ta nghi ngờ mai sau người sẽ trở thành bà cụ già khó tính!”

Đang định phản bác, “Bạn học Lam Hy”

Cả hai người quay lại thấy một nam sinh diện mạo bình thường, Caseur huých vai cô, cô từ từ đi tới “Có chuyện gì sao?”

“Lam Hy! Anh thích thăm em từ lâu rồi! Làm bạn gái anh nhé?”

Cô đứng hình, còn nghe tiếng nhin cười của ai đó, cô ngậy thơ hỏi “Vì sao bạn thích mình?”

“Vì bạn học giỏi, hiền lành, xinh xắn”

Cậu nhóc này cũng thật thà tỏ tình lắm, không tình ca suốt mướt, sến cháy dải. Nhưng cái thích này rõ ràng đến từ vẻ bề ngoài, cô tự hỏi nếu cô không giỏi, không hiền, không đẹp thì ai thích cô nữa?

“Xin lỗi! Chúc bạn tìm được người yêu thích mới!” phũ phàng nói một câu rồi lẩn tẩn kéo Caseur đi.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nội Tâm Của Bạch Thiếu

Bạch Nguyên Phong không hiểu sao càng ngày càng chú ý đến học trò của cô.

Nghe thấy lời tỏ tình của nam sinh kia, anh cảm giác không thoải mái, không muốn Lam Hy nhận lời. Khi nghe thấy cô từ chối anh chợt thở phào.

Anh thực sự bối rối, không hiểu sao có lúc anh nghĩ rằng Lam Hy và cô gái anh gặp đêm vũ trường là một. Họ đều có cùng một người bạn, cả những hành động kì lạ, ánh mắt không giống bình thường. Anh muốn tìm hiểu cô gái mang đây bí ẩn này.

Từ khi thấy mẹ mình toàn thân đầm máu được đưa đến phòng cấp cứu. Biết em gái không còn, mẹ cắt tử cung, mạng thoi thóp. Kể từ đó sức khoẻ mẹ yếu đi nhiều, không còn tràn đầy sức sống, khoẻ mạnh như xưa. Có một thời gian mẹ chiến tranh lạnh bỏ nhà đi, sau đó ba cũng tìm được mẹ. Nhờ cô Ân mà họ giải được hiểu lầm.

Anh đâm ra hận phụ nữ không biết điều. Lần đầu tiên anh muốn giết người. Án bà hại gia đình anh vẫn nhón nhơ, ăn không được thì đập đổ. Đề tiện! Hèn hạ! Nhưng khi ấy anh quá nhỏ, quá yếu ớt.

Cuối cùng anh đi du học, phụ nữ Mỹ phóng khoáng mời chào, anh không đồng ý họ cũng không làm khó. Bao năm qua anh chỉ biết học và làm, không rảnh để tâm đến phụ nữ. Anh coi Caseur như em gái, cực kì chán ghét Hạ Lan Y dây dưa trơ trẽn, ánh mắt nhìn anh giống như anh hẳn là người chồng của cô, nên tui ý để Caseur quấy phá cô ta. Bao lần nhìn thấy đều khiến anh buồn nôn tột cùng.

Anh không thích đánh phụ nữ nhưng độc mồm độc miệng, không ga lăng anh vẫn làm. Hạ Lan Y ý vào người anh trai hắc đạo mà gây sức ép cho anh và các cô gái dám đến gần anh, có lẽ điều đó càng khiến anh trở thành thần tượng không ai với tới. Anh thà chết chứ không bao giờ kết hôn với người anh không yêu, mà đây lại còn là người anh cực kỳ chán ghét. 3 cô gái liên quan đến nhà họ Hạ đều là cực phẩm. Cực phẩm đề tiện, trơ trẽn, mặt dày.

Ngày suốt nửa bị bỏ thuốc anh cảm tưởng mình mém nữa nuốt một con ruồi mà buồn nôn tột cùng. Định đi đến nhà vệ sinh thì bắt gặp cô bạn của Caseur, cô gái vừa lúc này ánh mắt ẩn thù hận nhìn hai anh em Hạ gia nay lại đứng cô độc một mình. Thác loạn điên cuồng dường như không ảnh hưởng đến cô. Chợt ánh mắt sâu thẳm quay sang nhìn anh, cô bước tới.

Khi môi cô chạm anh, anh không cảm thấy chán ghét, buồn nôn, một nụ hôn lạnh như băng nhưng không hiểu sao anh có chút lưu luyến hương vị mát mẻ thoải mái này. Cả lời trêu ghẹo của cô, hương thơm thoang thoảng từ cổ khi môi cô kề sát tai anh.

Còn Lam Hy luôn né tránh anh, có thể gọi là như tránh thú dữ, cả giọng điệu ghét bỏ không chứa mặt mũi.

Anh thấy Lam Hy rất thân nhiên nhìn rồi bàn luận nhận xét trai đẹp với Caseur với một đồng ngôn ngữ anh không hiểu được. “Này! Anh Phong đẹp trai thế mà người không hứng thú bàn luận!”

“Trai đẹp có ăn được không? Trai đẹp như vậy chỉ để ngắm từ xa chứ không sờ được”

“Có phải vì con Lan Y không? Bọn chúng dám dẫn người ăn hiếp cậu! Để bà kéo băng xử chúng” Caseur nghĩa khí nói.

Anh nheo mắt âm trầm, Hạ Lan Y lại giờ trò đe dọa người khác. “Thôi đi! Anh trai người ta là xã hội đen đó!” Lam Hy xua tay nói.

“Cái beep! Xã hội đen cùi bắp! Chả lẽ anh nguoi....” Caseur phẫn hận

Hy Hy cắt ngang “Ta không thích dùng bạo lực. Chỉ khi nào tới đường cùng thôi”

Caseur xoa cằm cười nguy hiểm “Con Hạ Lan Y tốt nhất nên ở bên đây đi. Ở đây còn có kẻ bảo kê cho. Bước ra ngoài một phút, mạng không còn để tro trên đâu”

“Luu mạnh quá!” Lam Hy khinh bỉ

“Ta đang nói sự thật. Nếu nguoi muốn quen anh Phong, ta giúp cho!”

“Không cần! Có cho cũng không thèm!” Hy Hy lắc đầu.

Caseur ôm bụng cười “Ha ha! Ôi tôi phải về báo cáo lại lần đầu tiên anh ta bị người ghét bỏ!”

Nguyễn Phong thờ dài, không cần phải nói, anh đã trực tiếp nghe thấy.

Con gái trước mặt anh dù sau lưng chanh chua, dữ dằn thế nào đều thành mèo hiền lành nhu thuận, luôn ẩn giấu móng vuốt của mình, chỉ lộ móng vuốt cào tình địch.

Lam Hy ban đầu hiền lành nhút nhát càng về sau thì giờ móng vuốt, nhưng dù hiền hay dữ vẫn là thể hiện rõ thái độ ghét bỏ. Đẹp trai cũng là một cái tội? Ngay cả thích một người cũng không dám thể hiện, như cô ấy hôm qua vừa nói “Anh không thể ngăn được... nữ nhân điên cuồng hại người anh yêu”

Anh tựa lưng vào cây ngắt đầu nhìn trời, cô Ân vừa mới nói đã hợp tác với bên kia. Anh nghĩ nên diệt trừ tận gốc mầm họa rồi.

--- -----

“Thông tin vừa mới nhận sáng nay. Tối hôm qua ở Hongkong khu XX đã xảy ra một vụ cháy nổ trong kho tồn hàng, làm cháy số lượng lớn hàng hoá, có 2 người bị thương. Cảnh sát đang điều tra...”

Hạ Gia Thần tức giận đập bàn, “Là bên Long Tân làm sao?”

“Dạ thuộc hạ không xác định được. Đám người Long Tân đó không có hành động gì cả”

“Đồ vô dụng! Cảnh sát bắt bao người của ta?!” – Hấn ném gạt tàn máu liền chảy ra.

“Thuộc hạ tưởng đám Long Tân sẽ đến nên dẫn theo khá nhiều anh em bao vây” – thủ hạ lí nhí nói.

“Chết tiệt! Đem bắt đám nữ nhân đó cho ta!” – Hấn tức giận quát

“Chủ nhân. Bọn họ đã không còn tung tích!” – Thủ hạ run run trả lời.

“Một lũ vô dụng. Tất cả đi lĩnh phạt cho ta!”

Hấn rít một hơi, mấy tháng nay xuất hiện bang Long Tân, bọn chúng chiếm đoạt vài sản nghiệp Hạ gia. Hấn vô tình biết trong bang đó có cô gái hấn gặp đêm đó.

Hấn tự hỏi nếu bọn chúng muốn cài người vào vì sao không phải là cô? Nếu hấn vui vẻ cũng có thể cung cấp vài tin tức. Đến bây giờ hấn vẫn không biết tên cô. Tưởng mỗi lần được, biết đâu trong đám người đó có cô. Hấn biết boss thật sự của bang Long Tân đến từ Demone bên Ý. Bọn chúng bao năm cố gắng tràn qua bên đây hấn không có thiện ý gì. Cô gái xinh đẹp như vậy có quan hệ thế nào với chủ bang? Chẳng lẽ là tình nhân của hấn. Chỉ nghĩ tới đây người hấn đã bắt đầu âm trầm khó chịu.

--- -----

Đêm tối, Adrena biết hôm nay có trận đua xe nên đến coi. Tuy rằng cô rất muốn tham gia giải stress nhưng đành thôi vậy. Ngày mai đám giỗ mẹ, cô không hứng thú, hơi mất tập trung. Cô ngồi hàng ghế dành cho VIP. Đua xe thế giới ngảm tàn khốc hơn đua xe được chiếu TV nhiều, mạng người thành cỏ rác, chơi bản đủ kiểu. Hôm nay cô để tóc màu nâu cũng không gây quá nhiều sự chú ý.

Nguyễn Phong lúc học bên Mỹ cũng quen biết vài người bạn, trong đó cũng có một, một thiếu gia người lai xuất thân bên hắc đạo, một thiếu gia thương trường. Hôm nay sang chơi rủ anh đi coi đua xe, bắt đầu dĩ đành đồng ý.

“Ông đi đâu cũng được con gái chào đón! Từ nãy giờ biết bao cô nàng đá lông nheo với ông rồi đó!” – Vương Thế Hiển đùa cợt.

“Tiếc là không có phúc hưởng nam nhân rồi. Có một cô Hạ tiểu thư điên cuồng theo đuổi. Nữ nhân nào dám” – Hạo Đình tiếp lời.

“Đùa cợt đủ chưa?” Bạch Nguyễn Phong lạnh giọng lên tiếng.

“Ôi khi còn ở Mỹ. Nàng ta bé như vậy mà đã cuồng si rồi. Chắc nàng ta hồi nhỏ hay đọc truyện cổ tích lắm” – Vương thiếu bên hắc đạo Mỹ.

“Công nhận bạn Phong là quý ông lịch thiệp thật. Gặp nữ nhân tro trên kiêu ấy là không quán hình tượng đánh thành đầu heo rồi!” – Hạo Đình cười cợt.

Vương thiếu thờ dài “Hazz! Nhắc tới đầu heo ta lại nhớ tới một người”

“Khụ. Khụ! Vương đại gia ưa ngược đãi à? Giờ vẫn còn nhớ chuyện cũ!” – Hạo Đình nghĩ ngợi gì đó rồi lại lần ra cười.

“Chuyện gì hay ho lắm à?” – Bạch thiếu tò mò hỏi.

“Chuyện là ở Mỹ, Vương thiếu bị một cô bé chưa tới 18 đánh thành đầu heo. Cô bé đó quả thật rất bu ru hân” – Hạo Đình không nể mặt bạn bè nói.

“Này! Chẳng qua là ta không chấp nhất với con gái thôi nhá! Đánh thắng một trẻ nhỏ về vang gì!”- Vương thiếu chống chế.

“Chưa hết. Thằng này thiếu ngược tiếp tục tìm tới để thành bao cát của người ta!” – Hạo Đình cười nhồm nho tiếp lời.

“Khụ! Thật không ngờ” – Bạch thiếu không ngờ bạn mình thích ăn đòn như vậy.

“Ai cũng biết ta có gốc hắc đạo đều tránh xa, ai dám oánh. Cơ mà cô bé đó như lực sĩ ấy. Đáng sợ lắm. Mãi sau này mới biết hoá ra nhà cô ấy cũng là mafia. Lúc đó ta cảm thấy ông Trời đã đưa cho ta một người vợ phù hợp hoàn hảo mọi thứ”

“Hừ. Người muốn kết bạn còn bị từ chối, đòi làm chồng người ta. Chật, còn định chờ người ta lớn nữa chứ. Tiếc là đã mất tích mấy năm rồi” – Hạo Đình tiếp tục chế giễu.

“Mối tình đầu tan vỡ chưa kịp bắt đầu” – Vương Thế Hiển than thở.

Adrena vẫn theo dõi cuộc đua, xe đi rất nhanh chỉ nghe tiếng gió. Có một vài xe tông vào nhau, gây ra thương tích. Adrena lắc đầu, nhắm chán rồi đi. Bóng cô liền lập tức lọt vào mắt ba người.

Nguyên Phong nhận ra đó chính là cô gái ở quán bar đó.

Vương thiếu lên tiếng “Ủầy! Mắt tôi có bị gì không? Sao tôi thấy cô gái đó rất giống cô bé năm xưa. Cũng lạnh lùng cô độc như vậy. Đôi mắt màu xanh đó tôi không thể nào quên được. Thật đúng là cô ấy!”

Nguyên Phong thoáng ngạc nhiên, cô ấy cũng sống ở Mỹ, sao anh chưa bao giờ gặp

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Ai Sẽ Thấy Những Giọt Nước Mắt

Adrena đang đi ra ngoài bãi xe thì bóng đen chắn đường, cô lạnh nhạt ngẩng đầu, “Adrena! Lâu rồi mới gặp lại em! Đã quên người bạn đất khách quê người sao? – Vương thiếu vờn tay.

Mái tóc bạch kim, đeo khuyên tai, ăn mặc giống thần tượng. “Anh là ai?”

“Em quên tôi rồi sao. Ngày xưa tôi lúc nào cũng theo đuổi em đấy!” – Vương thiếu bị tổn thương.

“Hừm? Vương luyện đồng?” – Adrena nheo mắt hỏi.

“Àch! Anh có họ tên đảng hoàng”, tại sao lại gọi anh là luyện đồng cơ chứ, thật là oan uổng.

“Thì ra là Vương đầu heo Vương thiếu đòn. Có chuyện gì sao?” – Adrena không nể mặt nói.

Hạo Đình vỗ vai bạn cười sáng, Adrena quay đầu sang thấy Bạch Nguyên Phong, khoẻ miệng hơi cong

“Thật không ngờ. Người như anh cũng có thể chơi với hai kẻ lố lăng này”.

Adrena tiếp tục bước đi “Khoan đi đã! Nếu cả 4 chúng ta đều quen nhau. Tại sao không tổ chức party nhỏ nhỉ?”

“Lợi ích?” Adrena dừng lại hỏi.

“Này không phải cô gái nào cũng may mắn được quen thiếu gia hắc đạo đâu nhé!” Vương thiếu tự hào khoe.

“Vậy sao? Nếu anh thực hiện một yêu cầu của tôi thì tôi sẽ đi” – Adrena quay đầu nói

“Yêu cầu gì?” Vương Thế Hiển tò mò hỏi.

“Yêu cầu anh có thể làm được!”

“Sao cũng được! Đi ăn mừng bạn cũ nào” Hạo Đình lên tiếng.

Tại phòng riêng, “Mấy năm trôi qua em vẫn như vậy. Mà còn xinh đẹp hơn xưa” – Hạo Đình không tiếc lời khen ngợi.

“Hey! Đừng tán tỉnh người tôi để ý chứ!” – Vương Thế Hiển đánh thẳng bạn.

Adrena cầm điện thoại “Caseur! Hạo Đình đang ở quán bar XXX ăn nhậu, tán tỉnh...”

“Oh men! Tại sao lại rủ nó vào! Hoá ra nó còn giữ liên lạc với em thế mà không cho bọn tôi biết!” – Hạo Đình ôm đầu.

“Kỳ thực tôi không hề nói cho ai. Tự Caseur tìm ra. Có trách thì trách bản thân quá gà mà thôi”

Cha mẹ Hạo Đình là bạn thân của gia đình Anderson, biết nhau cũng không lạ. Bên cô cũng hay giao dịch bên Mỹ, quen Vương thiếu đòn cũng bình thường.

“Em vẫn độc mồm như thế” – Vương thiếu kết luận.

Adrena vẫn bình thần uống rượu bỗng cảm nhận thấy ánh mắt đầy u oán, theo phương hướng thì nó đến từ Bạch mã. Ai oán cái gì?

Bạch Nguyên Phong không ngờ những người xung quanh mình đều quen biết cô, chỉ có hán là người cuối cùng biết được. Cô cũng không thèm nhìn hán, nói chuyện một câu. Cường bức anh xong phải sạch bỏ chạy sao?

Cánh cửa bị đá ra, “Chết tiệt! Ăn chơi mà không rủ chị à!” nghiêng qua thấy 3 nam nhân.

Caseur chỉ tay vào một người ngạc nhiên nói, “Ô có cả kẻ ưa ngược năm đó nữa. Chật hoá ra anh Phong cũng biết đám này”

Hạo Đình lên tiếng “Xê ra đi! Ở chỗ này không chào đón ma nữ” hồi nhỏ anh cũng bị ăn đau.

“Phi! Ba nam nhân rủ một nữ uống rượu là có ý gì?! Tôi phải ở đây bảo vệ bạn tôi” – Caseur làm bộ gà mẹ bảo vệ gà con.

Hai người phun rượu, một người đen mặt. Adrena quá quen với con người không văn hoá này nên vẫn trấn định.

Caseur ngồi cạnh Adrena vô tư nói “Chật! Tôi phải gọi những chai quý hiếm nhất mới được. Cửa chùa luôn ngon hơn thứ mình trả tiền mà”.

Adrena cũng phải khen ngợi độ dày mặt của Caseur.

“Ngày mốt có buổi đấu giá từ thiện của tập đoàn Anderson. Mọi người nhớ tới tham gia. Đây là vé mời VIP đấy! Xem như trả tiền rượu đi!”

Thủ đoạn của Caseur càng lên tay. Tiệc rượu hay tiệc đấu giá đều moi tiền từ người khác, lại còn gây dựng tiếng tốt.

Vương thiếu, Hạo thiếu đứng hình, phản hặn nhìn. Lần nào gặp cũng bị hút máu. Hai nữ nhân này làm bạn là phải mà.

“Tôi ra ngoài một lát” – Adrena đứng dậy.

Adrena đứng nhắn tin “Vương thiếu hắc đạo Mỹ tới chơi. Tìm cách giữ người lại”

Nếu có thể khiến Hạ Gia Thần và Vương Thế Hiển ghét nhau càng tốt...

“Chúng ta lại gặp nhau” – Bạch Nguyên Phong chậm chậm từ sau bước tới.

“Hừm” – Adrena lạnh nhạt đáp.

Cô định bước về phòng thì bị một bàn tay kéo lại, ép cô vào tường.

“Có chuyện gì không Bạch thiếu?” Adrena nhàn nhạt hỏi

“Rốt cuộc cô là ai?” Hai thân kề cận nhau, ánh mắt cả hai đều lẫn hình bóng của nhau.

“Tôi đã giới thiệu, Adrena” – ánh mắt đầy giễu cợt nhìn Nguyên Phong rồi lướt qua bàn tay đang áp cô vào tường.

Cô vòng sang nách anh, bàn tay đặt gần cổ, khuôn mặt cô gần sát mặt anh, hơi nóng phả vào nhau, cảm nhận cơ thể anh cứng ngắc, giọng nói đầy tà mị gọi cảm “Muốn ôn lại nụ hôn sao? Bạch mã hoàng tử!”

Khi môi cô tiến tới gần, Nguyên Phong chặn hành động, đẩy cô ra, “Cô gái! Nụ hôn chỉ nên dành cho cặp đôi yêu nhau. Không nên tùy tiện!”

“Không ngờ còn có đàn ông nghiêm túc tới vậy” – Adrena giấu cợt.

“Anh thực sự không muốn sao? Đàn ông ai cũng đều tồn tại dục niệm đến thôi!”

Cô nói bên tai anh, cảm nhận cơ thể càng ngày càng cứng ngắt. Đôi tay cô không ngừng vuốt ve cánh tay anh, cô phả hơi vào cổ anh,

“Tôi rất thích mùi hương trên cơ thể anh! Cả hơi thở ấm áp! Đó có phải là lí do các cô gái không ngừng muốn anh? Muốn chà đạp anh?”.

“Đủ rồi!” – Nguyên Phong quay người đi, ẩn chứa tức giận.

Cô bật cười đắng cay, đàn ông luôn yêu thích các cô gái ngây thơ thuần khiết. Càng sành sỏi càng bị cho là hư hỏng, dơ bẩn. Vậy cũng tốt!

Cô ngăn người thi thắm đầy tự giấu “Tình yêu... đáng mấy đồng chứ?”

Còn yêu thì sống tới trời, hết yêu một cước đá xuống địa ngục.

Trong mắt mọi người... kẻ như cô không có tư cách để tồn tại. Ai cũng yêu thích nàng công chúa chẳng ai yêu thích phù thủy.

Xứng đôi với hoàng tử cũng là nàng công chúa.

Phù thủy chết, đó là kết cục đã định sẵn...

Ai cũng cho phù thủy xấu xa độc ác nhưng có ai biết phù thủy đã từng là một người lương thiện, vì điều gì ép cô trở thành quái vật, phù thủy xấu xí?

Không ai sinh ra đã xấu xa vì tất cả đều là tờ giấy trắng, tiếc thay ai có thể giữ giấy trắng mãi mãi?

Một giọt nước mắt lăn trên má rồi biến mất như chưa từng có. Cô sinh ra chỉ vì một mục đích duy nhất... “Trả thù”... khác hẳn với người sinh ra để vui vẻ.

Adrena trở về phòng vẫn thân nhiên lạnh nhạt như chưa từng có gì xảy ra.

Bạch Nguyên Phong không thêm nhìn. Anh chỉ muốn làm bạn nhưng cô gái này lúc nào cũng chọc giận anh. Nói những lời anh chán ghét nhất! Đối với người khác thì lạnh nhạt, đối với anh thì tỏ vẻ nữ nhân sành sỏi. Điều đó cho thấy rằng cô cố tình không muốn dính líu gì với anh.

Nếu cô không muốn có quan hệ gì, anh cũng không mặc dày bám theo.

Bạn đang đọc truyện *Hai Cực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.